...Утилізація власними силами

8-9 стор.

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 22 (685) 27 – 31 травня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

Миротворцям, які не повернулись на Батьківщину

3 стор.

"ТіК", Табаков, Скрябін та військовий оркестр допоможуть дітям-інвалідам

6 стор.

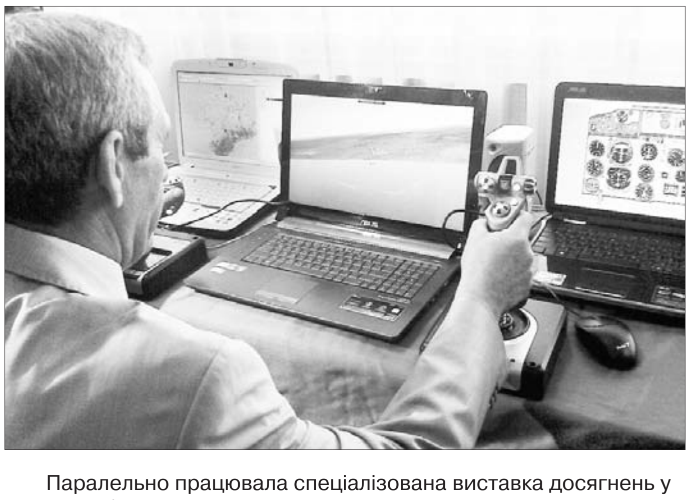

Генеральна репетиція головного іспиту

15 стор.

Віртуальна реальність на службі авіації

Цими днями у Львові пройшла науково-технічна конференція "Перспективи розвитку озброєння та військової техніки Сухопутних військ". Військові науковці з Республіки Білорусь, Польщі, Російської Федерації та України обмінялись досвідом роботи та ознайомились з розробками один одного. На конференцію прибули делегати більш ніж 50 провідних підприємств оборонно-промислового комплексу.

Паралельно працювала спеціалізована виставка досягнень у сфері озброєння та військової техніки. І хоча на цьому заході презентували розробки для підрозділів сухопутних військ, жваву зацікавленість відвідувачів виставки, преси та фахівців викликав авіаційний стенд. Підприємство "Маркет-Матс" ознайомило широкий загал зі своєю власною розробкою авіаційного тренажера легкого фронтового винищувача "МіГ-29".

Представляв експозицію директор авіаційного департаменту підприємства Юрій Синенко. Він – колишній військовий льотчик, ще декілька років тому обіймав керівні посади в 14-му авіаційному корпусі та Командуванні Повітряних Сил.

Продовження на 2 стор.

БЛАГОДІЙНІСТЬ

Міністр оборони України Павло Лебедєв: "Завдання "Фонду Захисник Вітчизни – Рятівник" полягає в тому, щоб надавати дієву допомогу тим, хто її особливо потребує"

Під головуванням Міністра оборони України Павла Лебедєва відбулося засідання Наглядової ради громадської організації "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник". Члени Наглядової ради фонду розглянули питання надання фінансової допомоги на лікування членів сімей військовослужбовців та працівників ЗС України. Символічно, що турботою про військових разом з нинішнім переймається і колишній Міністр оборони, а нині народний депутат України, генерал армії України Олександр Кузьмук, який є членом Наглядової ради фонду.

Міністр оборони України Павло Лебедєв, звертаючись до присутніх на засіданні, нагадав, що фонд створено саме для надання допомоги військовослужбовцям Збройних Сил України в екстренних ситуаціях, насамперед – пов'язаних зі здоров'ям, коли людина залишається наодинці зі своєю проблемою. І завдання фонду полягає в тому, щоб у такій ситуації надавати дієву допомогу тим, хто її особливо потребує. У випадках, коли згідно з законодавчими нормами держава не має права виділяти фінансовий ресурс для надання відповідної допомоги. Фонд було засновано цього року з особистої ініціативи Міністра оборони України, його мета – у критичний момент врятувати життя військовослужбовцю.

– Досвід діяльності благодійного фонду в окремих регіонах показав, що допомога людям необхідна. Допомога ефективна та жадана. Тож наглядова рада фонду вийшла з ініціативою щодо поширення досвіду надання допомоги у Збройних Силах по всій Україні, – повідомив Павло Лебедєв.

Сьогодні фонд наповнюється за рахунок спонсорської допомоги. Основним джерелом надходження коштів до нього є благодійні внески українських громадян. Було повідомлено, що лише за три місяці існування на рахунок фонду вже надійшов мільйон гривень. Тож члени наглядової ради вирішили розподілити частину цих коштів серед першої групи військовослужбовців та працівників ЗС України, які потребують надання невідкладної медичної допомоги та проведення складних операцій членам їхніх родин.

Тимчасовий виконувач обов'язків директора Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України полковник медичної служби Ігор Данильчук під час засідання правління громадської організації "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник" надав медичне обґрунтування необхідності матеріальної допомоги тим членам сімей військовослужбовців та працівників Збройних Сил України, які нагально потребують дорогого лікування та яким для цього не вистачає власних коштів.

– Дуже позитивно, що цей фонд з ініціативи Міноборони України був створений, – сказав він. – І кошти, які до нього надходять, дійсно спрямовуються на вирішення проблем, які люди не спроможні розв'язати самостійно. Рішенням правління, зокрема, виділяються кошти на лікування дітей-інвалідів, які страждають на дитячий церебральний параліч, проведення складних дорогих операцій тощо. Впевнений, що люди, яким допомагає фонд, завжди будуть вдячні наглядовій раді фонду та особисто Міністру оборони Павлу Валентиновичу Лебедєву за "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник", – підкреслив полковник медичної служби Ігор Данильчук.

Під час засідання Наглядової ради громадської організації "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник" було озвучено і перші його результати.

Чи міг тоді знати підполковник В'ячеслав К., що звичайний візит до стоматолога обернеться для нього страшною важко виліковною хворобою. Протягом шести років офіцер самотужки боровся з недугою і лише нещодавно, завдяки благодійній програмі "Врятуй життя" громадської організації "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник", він отримав матеріальну допомогу на лікування та надію на одужання.

– Зі створенням у Дніпропетровську регіональної експертної ради в рамках реалізації програми "Врятуй життя" громадської організації "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник" розпочалася цільова робота серед військовослужбовців та членів їх родин. Приємним є той факт, що лише за декілька місяців нашої роботи з'явилися реальні результати, – зазначив Голова регіональної експертної ради полковник Олександр Супрун.

В свою чергу, підполковник В'ячеслав К. додав, що завдяки таким людям, як Міністр оборони України Павло Лебедєв, та іншим небайдужим військовослужбовці зможуть розраховувати не лише на власні сили у боротьбі зі своїми проблемами, а і на допомогу громадської організації "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник".

– Коли людина зустрічається з нещастям, на допомогу приходить лікар, роблячи операцію. Він рятує людині життя, але без відповідного подальшого медикаментозного лікування, післяопераційної підтримки, на жаль, людина все одно може не здолати хворобу. Саме у цей екстремальний період й необхідна дієва допомога, яку надаватиме "Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник". Це й виділення коштів на придбання дорогих медикаментів, проведення спеціального післяопераційного лікування. Адже часто-густо в людей на це просто не вистачає грошей, – зауважив Міністр оборони України. – Тож головне призначення фонду – допомагати рятувати людські життя.

mil.gov.ua

СКЛАДОВА БОЄГОТОВНОСТІ

Курс інжбату – на аеродром Озерне

Нещодавно з Хмельниччини на Житомирщину відбув інженерно-аеродромний підрозділ. Відповідно до "Плану використання окремих інженерно-аеродромних батальйонів у 2013 році" та для своєчасної підготовки аеродрому Озерне, на якому дислокуються окрема авіаційна ескадрилья та авіаційна комендатура, до забезпечення польотів авіації сюди відбула команда під керівництвом головного інженера окремого інженерно-аеродромного батальйону майора Романа Мажара та начальника виробничо-технічного відділення старшого лейтенанта Сергія Осіпенка.

Використовуючи 4 одиниці спеціальної техніки, 22 військовослужбовці виконуватимуть вибірковий ремонт монолітного покриття злітно-посадкової смуги аеродрому Озерне з використанням армобетону, будівництво майданчиків з аеродромних плит ПАГ-18, а також вибіркову заміну аеродромних плит ПАГ-18. Загалом для проведення робіт буде задіяно 7 одиниць військової техніки, на якій хмельницькі інжбатівці працюватимуть протягом червня-липня поточного року.

Олексій Тригуб.

КОНФЕРЕНЦІЇ

Віртуальна реальність на службі авіації

Початок на 1 стор.

– На нашому стенді ви бачите не весь тренажер, а одну з його складових – модель програмного забезпечення, – зазначив Юрій Михайлович, – ця складова найскладніша і найдорожча в тренажері. Ось три монітори, на які виводиться інформація, найпростіші органи управління літаком та системний блок. Така модель дозволяє зрозуміти принцип роботи справжнього тренажера. Можна сісти в крісло і джойстиками, ніби важелями, керувати літаком МіГ-29.

Зовні модель тренажера виглядає ніби крута комп'ютерна гра, в якій ви керуєте літаком. Справжній тренажер – це реальна кабіна винищувача з реальними органами управління та приладами.

– Раніше наше підприємство займалось розробкою і виготовленням тренажерів для сухопутних військ. Ми створювали їх для танків та бойових машин піхоти. Та коли проаналізували ситуацію в Повітряних Силах, то з'ясували – лише тридцять відсотків тренажерів, виготовлених ще за часів Радянського Союзу, перебувають у справному стані. Тож потреба авіаторів в нових тренажерах була надзвичайною. Ось ми й зайнялись їх розробкою після попередніх консультацій з високопосадовцями військового відомства та фахівцями військової авіації. Разом з представниками Повітряних Сил відпрацювали технічне завдання і приступили до виконання цієї роботи. Розпочали з тренажера літака МіГ-29. Після всіх випробовувань та прийняття на постачання для Командування Повітряних Сил ми виготовили чотири тренажери. Також для Харківського університету Повітряних Сил нещодавно виготовили тренажер літака Л-39. Незабаром ще один такий буде поставлений в авіаційну бригаду, що дислокується в Чугуєві на Харківщині. Тренажерна тематика нині дуже актуальна. Подібні розробки існують в усіх провідних арміях світу. Вони дозволяють значно підвищити рівень підготовки пілотів. В умовах обмежених лімітів пального їхня роль взагалі стає неоціненною. Так, наш тренажер дозволяє максимально охопити всі завдання як в техніці пілотування, навігації, так і в бойовому застосуванні, виконанні польотів для подолання протиповітряної оборони противника. Тут можна створити тактичний фон. Наприклад, взаємодію з сухопутними підрозділами чи військово-морськими силами. Все в тренажері на 95 відсотків відповідає умовам в сучасному літаку. Середовище створено на основі реальних карт. Пілот на тренажері виконує політ над реальною місцевістю в будь-якому куточку нашої планети. Крім того, тут можна відпрацьовувати дії льотчика в особливих випадках польоту, зокрема при пожежі чи відмовах систем літака. Він дозволяє зберегти ресурс винищувача та зменшити кількість виконаних льотних вправ для підготовки. Кажучи простими словами, якщо пілот виконає три-п'ять польотів на тренажері, то потім замість такої ж кількості реальних польотів йому буде достатньо виконати один політ на літаку, аби закріпити навички.

Звичайно ж, журналістів цікавила ціна тренажера. Вона залежить від багатьох факторів. Наприклад, від обраної системи візуалізації, що має дванадцять варіантів. За кордоном подібний тренажер коштує від 10 до 14 мільйонів доларів. Українські фахівці для наших Повітряних Сил роблять тренажери, які коштують в декілька разів дешевше.

Всі аеродроми, де базуються літаки МіГ-29, вже оснащені такими тренажерами, окрім Івано-Франківської бригади тактичної авіації.

– Для цієї частини тренажер виготовляється, однак через відсутність проплачених коштів завершити роботу над ним наше підприємство не може. Багато компонентів ми замовляємо в інших підприємств в Україні та за кордоном, – каже Юрій Синенко, – якщо кошти надійдуть своєчасно, то до кінця року у івано-франківців також з'явиться свій тренажер.

Над створенням тренажерів працює понад сто п'ятдесят фахівців. Це, в основному, співробітники колись потужних оборонних підприємств та авіаційні спеціалісти. Над тренажером винищувача МіГ-29 вони працювали три роки. Зараз фахівці підприємства розробляють тренажери вертольотів Мі-8 та Мі-24, які потрібні полкам армійської авіації та навчальним закладам. Тож незабаром нові сучасні вітчизняні тренажери з'являться і у вертолітників.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО

"Захисникам кордонів Вітчизни"

Президент України Віктор Янукович взяв участь в урочистій церемонії відкриття пам'ятника "Захисникам кордонів Вітчизни". Церемонія розпочалася урочистим маршем роти Почесної варти Державної прикордонної служби України.

У своєму привітанні Віктор Янукович назвав символічним встановлення пам'ятника саме в Києві. "Київ – колиска народження слов'янської держави, – як ніяке інше місто уособлює та поєднує у своїй історії подвиги всіх поколінь захисників державних рубежів", – сказав Глава держави.

Президент вручив державні нагороди прикордонникам з нагоди професійного свята. Віктор Янукович також поспілкувався з ветеранами прикордонної служби.

ГРОМАДСЬКА ПРИЙМАЛЬНЯ

Більшість проблемних питань вирішують на місці

За словами керівника Регіональної громадської приймальні Міністра оборони України у Чернігові – помічника військового комісара Чернігівського обласного військкомату з правової роботи майора Анатолія Лотоцького, переважна більшість людей, які звертаються зі своїми проблемами, вже встигли відчути на собі реальні переваги в роботі цієї структури. Тут громадяни отримують безкоштовну професійну юридичну консультацію, практичну допомогу в оформленні документів правового характеру, чітку відповідь по суті питання. Тож більшість проблемних питань можна вирішувати на місці, не витрачаючи час та гроші на поїздку до столиці.

– Питання, які виходять за межі нашої компетенції, ми направляємо до Києва. По кожному зверненню заявники у чітко встановлені терміни отримують відповіді із конкретними шляхами розв'язання тієї чи іншої проблеми, – наголосив майор Лотоцький. – Основна категорія громадян, які звертаються до нас, – це особи пенсійного віку, які у своїй більшості порушують питання перерахунку пенсій, поліпшення житлових умов, виплати одноразової грошової допомоги внаслідок захворювань, отриманих під час проходження військової служби, та інвалідності, встановлення статусу учасника бойових дій, отримання пільг, встановлених чинним законодавством України для даної категорії громадян, – зазначив офіцер.

Чималу частину звернень подають особи, які працюють або проходять державну службу у різноманітних військових формуваннях на території Чернігівської області. Дану категорію громадян в основному турбують питання про право на отримання тих чи інших відпусток, зарахування до стажу державної служби певного періоду роботи, наявність права на отримання пенсійного забезпечення як державного службовця. Левова частка громадян, які прибувають на прийом до Регіональної громадської приймальні Міністерства оборони України у м. Чернігові, – мешканці обласного центру та населених пунктів, де дислокуються військові частини та установи Збройних Сил України.

Близько десятої частини звернень приймаються за допомогою телефону "гарячої лінії", через електронну та звичайну пошту.

ПОЗИЦІЯ

"Рішення щодо українських представників у Науковій та Індустріальній радах "Сколково" буде прийнято найближчим часом "

Прем'єр-міністр України Микола Азаров розпорядився пришвидшити роботу над проектом рішення про входження українських науковців до складу Консультативної наукової та Індустріальної рад Фонду "Сколково".

Він нагадав, що домовленість про залучення вітчизняних вчених до роботи інноваційного центру "Сколково" була досягнута минулого тижня під час зустрічей з видатними представниками наукової спільноти: у рамках Міжнародної конференції "Україна-Росія-Сколково" та засідання Наукової консультативної ради інноваційного Фонду "Сколково" в Києві, яке проходило на запрошення Прем'єр-міністра України.

"Було ухвалено дуже важливе рішення: українські представники увійдуть до складу Консультативної наукової та Індустріальної рад Фонду "Сколково". Проект відповідного рішення потрібно розробити та ухвалити найближчим часом", – заявив Микола Азаров. Він додав, що для України участь у такому глобальному міжнародному проекті – це реальний шанс досягти нашої стратегічної мети: максимально задіяти інноваційний потенціал для посилення національної економіки, примноження наших конкурентних переваг на світових ринках для суттєвого підвищення добробуту громадян.

ЗАЯВИ

"Меморандум щодо формату участі України в Митному союзі буде підписано найближчим часом"

Під час засідання Вищої Євразійської економічної ради в Астані було підписано заяву щодо надання Україні статусу спостерігача в Євразійському економічному союзі, повідомив Президент Республіки Казахстан Нурсултан Назарбаєв.

Водночас Президент України Віктор Янукович заявив, що Україна працює над тим, щоб у майбутньому стати спостерігачем Євразійського економічного союзу і Митного союзу.

Президент України Віктор Янукович після завершення засідання Вищої Євразійської економічної ради повідомив журналістам в Астані, що Меморандум щодо формату участі України в роботі Митного союзу буде підписано найближчими днями Прем'єр-міністром Миколою Азаровим в Мінську на саміті голів урядів країн СНД.

За словами Віктора Януковича, таке рішення прийняте радою глав держав Митного союзу під час зустрічі в Астані.

Президент повідомив, що в Меморандумі буде визначено статус України, а також можливість делегувати представника українського уряду для роботи в комісії Митного союзу.

Віктор Янукович також розповів, що під час засідання Вищої Євразійської економічної ради відбулась дискусія щодо прийняття рішень з формування політики Митного союзу. "В основі цієї дискусії були економічні питання, які дуже хвилюють Україну", – сказав Президент.

Договір про створення Євразійського економічного союзу набуде чинності з 1 січня 2015 року.

ПАМ'ЯТАЄМО

Миротворцям, які не повернулись на Батьківщину

29 травня військовослужбовці чернігівського гарнізону, які брали участь у миротворчих місіях, а також представники громадськості поклали квіти до пам'ятника воїнам-інтернаціоналістам та військовим, які загинули у військових конфліктах на території інших країн та вшанували пам'ять українських миротворців, які не повернулися на Батьківщину.

Варто зазначити, що серед присутніх миротворців – військовослужбовці 8-го командного пункту армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України. Вони гідно виконали миротворчу місію зі стабілізації в Демократичній Республіці Конго у складі 18-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України Місії ООН та повернулися торік, напередодні новорічних свят, до рідного Чернігова.

– Унікальним є те, що вперше контингенту українських миротворців довелося перетнути екватор та виконувати місію миру в південній частині земної кулі, – розповів командир 8-го командного пункту армійської авіації Сухопутних військ Збройних Сил України підполковник Сергій Шаповалов. – Хочу запевнити, що ми гідно представляли нашу державу в новій миротворчій місії на африканському континенті. Наші вертолітники чудово впоралися із завданням та набули бойового досвіду. Екіпажі виконали близько 800 вильотів та провели в африканському небі понад 1300 годин.

Григорій Мазур. Фото автора.

ВІЗИТИ

Можливості Укроборонпрому вивчає Таїланд

Офіційна військова делегація Королівства Таїланд на чолі з начальником Генштабу генералом Танасаком Патімапрагорн відвідала низку підприємств, що входять до складу ДК "Укроборонпром". Військові керівники Таїланду, зокрема командувачі Королівського тайського флоту адмірал Сурасак Роунроенгром, Королівської тайської поліції – генерал Адул Сангсінгкео, Королівських ВПС – головний маршал авіації Праджін Джунтонг ознайомилися з виробничими можливостями України у сфері конструювання бронетехніки, суднобудування та високоточної зброї.

Під час перебування на Київському бронетанковому заводі військове керівництво Таїланду оглянуло хід виробництва чергової партії БТР-3Е1, яка має бути передана Тайській стороні ближчим часом. Було наголошено на практичній готовності цієї партії у кількості 21 машини до початку інспекції тайською комісією.

Начальник Генштабу Королівства Таїланд висловив високу оцінку якості української військової техніки, що нині експлуатується у його країні.

"Ми дуже задоволені якістю поставленої української військової техніки. І ми будемо поглиблювати нашу співпрацю", – наголосив Танасак Патімапрагорн.

Під час перемовин було обговорено проекти поглиблення двосторонньої співпраці Таїланду та ДК "Укроборонпром". Зокрема, щодо організації на території Таїланду підприємства зі складання бронетехніки українського виробництва.

Військова делегація Таїланду відвідала у цей день ДП "ДККБ Луч", де було продемонстровано промислові та перспективні зразки високоточної зброї. Генерал Патімапрагорн надав високу оцінку продукції підприємства, яка вже експлуатується у Таїланді, і висловив зацікавленість у продовженні співпраці.

У цей день тайська військова делегація відвідала офіс Групи "Смарт-холдинг", де ознайомилася з можливостями українського суднобудування, зокрема підприємствами ВАТ "Херсонський суднобудівний завод", ПАТ "ЧСЗ", а також заводами, що входять до складу ДК "Укроборонпром" – ВАТ ФСК "Море", Херсонський ДЗ "Паллада", ДП "Дослідно-проектний центр кораблебудування". Таїландська сторона висловила зацікавленість в українських проектах корвета та протичовнового корабля.

СОЦІАЛЬНА ПРОГРАМА

Пріоритет Уряду – якісне оздоровлення школярів

Оздоровлення та відпочинок дітей знаходяться на контролі Президента та Уряду України, і в поточному році її пріоритетом є забезпечення якісним оздоровленням не менше 40% школярів.

Про це заявила Міністр соціальної політики Наталія Королевська під час селекторної наради щодо оздоровлення дітей влітку 2013 року, яка відбулась у Кабінеті Міністрів.

"У 2013 році оздоровленням та відпочинком має бути охоплено близько 70% всіх дітей шкільного віку – майже 3 млн школярів", – нагадала вона, підкресливши, що "нас цікавить кількість саме оздоровлених дітей".

Цього року планується оздоровити на 162 тис. дітей більше, ніж минулого.

У 2012 році з 2 млн 840 тис. дітей було оздоровлено 951 тис. (33,5%), а 1 млн 889 тис. (66,5%) – відпочили в пришкільних таборах та наметових містечках.

Також у поточному році оздоровленням буде охоплено 99,9% дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування шкільного віку (близько 65 тис.); 72,7% дітей з багатодітних та малозабезпечених родин (майже 435 тис.); 49,6% дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (трохи менше 150 тис.); 49,1% дітей-інвалідів (понад 40 тис.).

На нараді ще раз вказувалось органам виконавчої влади усіх рівнів, у сфері управління яких перебувають дитячі заклади оздоровлення та відпочинку, про необхідність завершити у стислі терміни їх державну атестацію для внесення до Державного реєстру дитячих закладів оздоровлення та відпочинку. Як відомо, Кабінет Міністрів України ухвалив концепцію оздоровлення дітей з фінансуванням у розмірі 11 млрд грн., згідно з якою у 2013 році планується оздоровити 2 млн. 940 тис. дітей. На ці цілі цього року передбачено 2,57 млрд грн – на 20% більше, ніж було фактично витрачено торік.

До питань трансформації Збройних Сил

В Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського відбулася міжнародна Конференція "Сучасні тенденції трансформації збройних сил та досвіду впровадження країнами Центрально-Східної Європи євроатлантичних стандартів". Мета заходу – вивчення передового досвіду запровадження країнами Центрально-Східної Європи стандартів НАТО.

У роботі конференції, ініціаторами проведення якої виступили Генеральні штаби Збройних Сил України та Польщі, брали участь представники Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України, Офісу зв'язку НАТО в Україні, Європейського Союзу, Об'єднаного командування Збройних Сил НАТО "Брюнсум", військові аташе іноземних країн, які акредитовані в Україні.

У вступному слові заступник Міністра оборони оборони – керівник апарату Володимир Можаровський від імені Міністра оборони України, Військової колегії Міністерства оборони України привітав учасників міжнародної конференції і висловив переконання, що цей захід стане ще одним дієвим кроком на шляху поглиблення взаємодії між Україною та Євросоюзом і країнами НАТО щодо побудови дієвої системи колективної безпеки у світі.

– Президентом України – Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України визначені чіткі завдання щодо подальшого реформування Збройних Сил України, затверджені концептуальні документи, якими обумовлений позаблоковий статус України, – наголосив Володимир Можаровський. – Разом з тим, для нас є вкрай важливим той безцінний досвід, які мають країни Центрально-Східної Європи в сенсі впровадження євроатлантичних стандартів під час реформування збройних сил. На сьогодні чинне законодавство та нормативно-правова база України дозволяють успішно здійснювати поглиблене співробітництво між оборонними відомствами нашої держави з країнами-членами НАТО та ЄС. План, який ми маємо на цей рік та на перспективу, засвідчує поглиблення співробітництва взаємодії на різних рівнях.

Перед учасниками міжнародної конференції виступив начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Володимир Замана. Він висловив переконання, що конференція надасть нового імпульсу у контексті впровадження євростандартів.

– На наше переконання, європейська інтеграція є одним із зовнішньополітичних пріоритетів України, який стосується не тільки розвитку національної економіки та покращення соціальних стандартів життя громадян, але й участі нашої країни в розбудові загальноєвропейської системи безпеки. На сьогодні 21 держава з 28 країн – членів Альянсу є одночасно членами ЄС, які в принципах та підходах оборонного та оперативного планування проведення бойової підготовки військ і навчання як підрозділів, так і особового складу збройних сил застосовують уніфіковані принципи, методи та процедури планування забезпечень та застосування військ, а також прийняття рішень. На даному етапі реформування і розвитку Збройних Сил України одним із основних завдань військової реформи є впровадження кращих військових стандартів у діяльність Збройних Сил України, що своєю чергою забезпечує досягнення необхідного рівня оперативної взаємосумісності підрозділів Збройних Сил України з відповідними підрозділами країн-членів НАТО та ЄС. Це рішення базується на досвіді, отриманому під час проведення спільних заходів міжнародного співробітництва, навчання персоналу та участі наших підрозділів в міжнародних операціях з підтримання миру та безпеки.

Голова Офісу зв'язку НАТО в Україні пан Марчін Кожієл під час свого виступу наголосив на тому, що Україна та НАТО впродовж багатьох років залишаються надійними стратегічними партнерами, а відтак, Альянс готовий і у подальшому надавати Україні конструктивну допомогу на шляху трансформації її Збройних Сил.

– Ми поважаємо позаблоковий статус України та цінуємо ту конструктивну роль, яку відіграє ваша країна в системі колективної безпеки, – наголосив Марчін Кожієл. – Більше того, ми бачимо, яку зацікавленість виявляє Україна у питаннях, що стосуються запозичення передового досвіду Альянсу, зокрема, що стосується розвитку оперативних спроможностей та досягнення взаємосумісності.

Протягом двох днів учасники конференції обговорювали питання щодо пріоритетів, викликів та перспектив впровадження передових стандартів в оперативній, адміністративній та матеріально-технічній сферах діяльності Збройних Сил України, поточного стану та перспектив реформування та розвитку (трансформації) Збройних Сил України, а також ділитимуться досвідом щодо питань оборонного планування.

ЛІБЕРІЯ

У штатному режимі...

Чергові навчально-тренувальні польоти на вертольотах Мі-8 та Мі-24 вдень та вночі в простих метеорологічних умовах були проведені особовим складом 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України сил Місії ООН у Ліберії, командир якого військовий льотчик 1-го класу полковник Петро Пліс. Основні завдання польотів полягали у підготовці льотного складу за курсом бойової підготовки армійської авіації, відновлення втрачених навичок льотного складу в польотах вночі в ПМУ. Також – виконання чергових перевірок з техніки пілотування, навігації, бойового застосування та підготовка інструкторів.

У ході льотної зміни екіпажі здійснили 33 вильоти, виконуючи різноманітні завдання. Зокрема, підполковник Павло Комишев отримав допуск до інструкторської роботи на Мі-24 по колу та в зону вдень. Перші тренувальні польоти як командир екіпажу на Мі-8 здійснили капітан Віталій Роганчук та старший лейтенант Роман Білобрюхов, контрольний політ по колу із одним вимкненим двигуном на Мі-24 виконав майор Євген Павелко.

Решта військових льотчиків виконували польоти на особисте вдосконалення за різними видами льотної підготовки: польоти на майданчик обмежених розмірів, на бойове застосування з виконанням спеціальних завдань, відпрацювання елементів з пошуково-рятувальних робіт, виконання польотів за приладами тощо.

– Польоти у темну пору доби потрібні для продовження отримання екіпажами дозволів на пілотування авіаційної техніки вночі, – зазначив заступник командира загону підполковник Олександр Чаплінський. – Допуски мають двомісячний термін дії, тому до участі у них було задіяно льотний склад, якому потрібно продовження дозволів на польоти в нічний час доби. Найбільш складною вправою під час льотної зміни було виконання контрольного польоту по колу з одним вимкненим двигуном. Перед виконанням вправи екіпаж пройшов тренажі в кабіні вертольота та практично відпрацював дії з арматурою кабіни при вимкненні одного двигуна.

Варто зазначити, що всі служби загону, які задіювалися для забезпечення польотів, працювали в штатному режимі. Прикладом цього є особовий склад інженерно-авіаційної служби 56-го ОВЗ, котрий після планових періодичних робіт повертає до "строю" вертольоти.

– Після кожного вильоту гелікоптера проводиться перевірка його працездатності, діагностика та приведення у відповідність до нормативів технічного стану. У зв'язку зі специфічним кліматом досить часто виходить із ладу авіаційне радіоелектронне обладнання, – розповів заступник командира загону з інженерно-авіаційної служби полковник Василь Мерзін.

За словами офіцера, кожен спеціаліст інженерно-авіаційної служби відмінно підготовлений до виконання робіт за своїм напрямком. Серед них – майори Олександр Киреєнко, Олег Ковальчук та капітан Василь Ващенко.

Руслан Лінник.
Фото автора.

БІЛОРУСЬ

Розвиток авіації – завдання першочергове

Представники Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба днями взяли участь у роботі ІІІ Міжнародної науково-технічної конференції авіаційного факультету Військової академії Республіки Білорусь, яка пройшла у місті Мінськ.

Основна тема конференції стосувалася актуальних питань науки і техніки у сфері розвитку авіації. Від української сторони перед присутніми виступив заступник начальника ХУПС з льотної підготовки полковник Валентин Листопад.

Під час роботи конференції представники генерального штабу Республіки Білорусь, підприємств оборонно-промислового комплексу, науково-дослідних установ та установ освіти Республіки Білорусь, України та Російської Федерації обговорили актуальні проблеми та перспективи розвитку тактики та бойового застосування авіації. Також були розглянуті воєнно-технічні аспекти побудови та функціонування авіаційних систем та комплексів, стан та перспективи розвитку підготовки авіаційних фахівців та соціально-гуманітарні аспекти безпеки польотів.

Наприкінці конференції керівництво Військової академії Республіки Білорусь запропонувало Харківському університету Повітряних Сил розглянути питання щодо співробітництва.

Дмитро Чалий.

КОНГО

Готовність "№ 1"

Миротворці окремого вертолітного загону Місії ООН у Демократичній Республіці Конго слідкують за безпековою ситуацією на сході країни. На аеродромі міста Гома два екіпажі ударних вертольотів Мі-24 постійно чергують у режимі постійної готовності до вильоту. Сорокап'ятихвилинну готовність бойових вертольотів до виконання завдань Місії ООН забезпечують спеціалісти інженерно-авіаційної служби українського миротворчого контингенту. Саме вони прокидаються затемна, щоб привести бойові машини в готовність "номер один".

Як розповів начальник групи інженерно-авіаційної служби капітан Андрій Ананко, підготовка вертольотів до виконання польотних завдань – справа нелегка, тут немає дрібниць:

– Робота включає щоденну перевірку всіх систем і приладів авіаційної техніки, оцінку її технічного стану та заправку вертольотів відповідно до тривалості запланованого польоту, – повідомив офіцер.

Протягом шести місяців перебування українських миротворців у центральноафриканській країні вертольоти залучалися до завдань з ведення повітряної розвідки, патрулювання територій, обльоту нових майданчиків, супроводу вертольотів авіації Місії ООН та підтримки дій наземних військ з залученням передових авіанавідників. Варто зазначити, що при цьому вітчизняні Мі-24 жодного разу не застосовували зброю. Протягом виконання завдань окремим вертолітним загоном Місії ООН у ДР Конго екіпажі другої ротації здійснили близько двох сотень польотів та провели в африканському небі більше чотирьох сотень годин.

Віктор Шубец.

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

“Принциповий, пунктуальний, наполегливий!”

У Збройних Силах України Андрій Пилипчук – лише шість років, однак його по праву можна вважати одним із найдосвідченіших контрактників відомства. Адже службу розпочинав ще у далекому 1991 році – на зламі епох, коли Радянський Союз перестав існувати. Саме тоді, у травні 1991 року, юнак із невеликого села Бузьке, що на Миколаївщині, за рознарядкою Очаківського райвійськкомату області вступив до лав Збройних Сил СРСР. Строкову службу розпочав на флоті, у далекій Астрахані. Моряком її і продовжив, щоправда, вже в іншій уніформі. Майже рік Андрій Пилипчук вірно служив у МВС – міліціонером корабельного району. Однак вирішив повернутися на Батьківщину і спробувати себе у новій іпостасі – будівельником. Але знову ж таки, через рік нелегкої роботи зрозумів, що рано повішав форму “на цвях”. Мабуть, носити однострій і служити Вітчизні – його покликання. Тому й продовжив службу у міліції в спецпідрозділі охорони УМВС України.

Вже до Збройних Сил України Андрій Пилипчук потрапив у 2007 році.

– Майже у кожного із нас в житті виникають ситуації, коли потрібно приймати важливе рішення, яке вплине на майбутнє, – розповідає старшина Пилипчук. – І від правильності цього вибору напряму залежить доля людини. Так, перед таким вибором опинився і я, коли вирішив пов’язати своє життя зі службою у Збройних Силах України. Я, порадившись із дружиною, твердо вирішив змінити своє життя. Так потрапив на військову службу за контрактом до лав Збройних Сил України.

Первинна посада, яку запропонували Андрію, була у бригаді тактичної авіації на Миколаївщині. Старшина Пилипчук призначений начальником радіостанції. За час служби швидко та професійно опанововував новий фах, але не зупинився на цьому. Він наполегливо почав засвоювати суміжну спеціалізацію. Тож, згодом, призначений на посаду начальника радіомаркерного пункту групи радіонавігації та посадки літаків вузла зв’язку та радіотехнічного забезпечення батальйону зв’язку та РТЗ частини. Відтоді сумлінно несе оперативно-технічне чергування в батальйоні зв’язку та радіотехнічного забезпечення.

За час проходження військової служби старшина Андрій Пилипчук неодноразово заохочувався керівним складом батальйону та військової частини за якісне виконання завдань радіотехнічного забезпечення польотів, постійне підтримання у робочому стані приводної радіостанції. Неодноразово брав участь у складі групи рухомих засобів зв’язку для забезпечення військових навчань на полігонах Широкий Лан та Києво-Олександрівський.

Андрій Пилипчук є прикладом для військовослужбовців частини, а свої знання та досвід, здобуті під час проходження військової служби, передає підлеглим та завжди дбає про них.

– Безумовно, це один з найкращих сержантів частини, на якого рівняються товариші по службі, – говорить про Андрія Пилипчука тимчасово виконуючий обов’язки заступника командира частини з виховної роботи майор М.Цвіцінський. – Він принциповий, пунктуальний, наполегливий. Саме такі фахівці потрібні Збройним Силам України на важливому етапі реформування війська.

Юрій Ігнат.
“Крила України”.

ЮВІЛЕЇ

Традиції, які завжди з нами

Промовляючи словами відомої пісні, хоча і “зі сльозами на очах”, але яскраво і незабутньо на базі авіаційної комендатури, якою командує полковник Віктор Дейнега, відбулось святкування 70-річчя із дня створення 13-ї гвардійської важкої бомбардувальної дивізії та 185-го гвардійського важкого бомбардувального авіаційного полку, які дислокувались у місті Полтаві до моменту їхнього розформування. Близько тисячі військовослужбовців, ветеранів та гостей не тільки з України, а й з дванадцяти країн світу стали учасниками цього незабутнього дійства.

Урочистості з нагоди свята відбулись у міському будинку культури. Поздоровлення та щирі побажання зі сцени в адресу ювілярів лунали як від представників органів державної влади, так і від почесних гостей. Зокрема, від Героя Росії, колишнього командувача дальньої авіації генерала армії ВПС Росії Петра Дейнекіна, заступника командувача Повітряних Сил України з авіації генерал-лейтенанта Василя Нікіфорова, колишнього командира дивізії генерал-лейтенанта Валентина Іванова та інших. “…Невблаганний час, кордони та реалії сьогодення розвели усіх нас по різних куточках Земної кулі, – відзначив у своєму виступі Петро Дейнекін, який у минулому теж був командиром полтавської авіадивізії. – Але з нами завжди залишаються традиції воїнів-гвардійців, їхній незламний моральний дух та життєвий оптимізм. Саме це і є реальним продовженням бойової біографії наших частин, скільки б років ще не минуло…”

По закінченню церемонії нагородження кращих військовослужбовців та ветеранів авіадивізії присутнім своє мистецтво подарував ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України упродовж святкового концерту на честь ювілею.

Продовжились урочисті заходи вже на території військової частини, де представниками Православної церкви була освячена капличка на честь воїнів-авіаторів, що загинули при виконанні службових обов’язків у післявоєнний час. Культова споруда стала складовою частиною музейно-меморіального комплексу 13-ї авіадивізії, створеного завдяки особистій ініціативі командира авіаційної комендатури полковника Віктора Дейнеги та ентузіастів музейної справи. Гостям свята були представлені дві нових зали музею, присвячені історії космонавтики та періоду Великої Вітчизняної війни, роботи гуртківців обласного центру технічної творчості, масштабні моделі літаків різних часів. А піднесенню хорошого настрою та динаміки святкування у повній мірі сприяли традиційна солдатська каша та виступи професійних творчих колективів міста. Родзинкою програми став прохід літака Ан-26 над територією авіамістечка та містом, що стало нагадуванням ветеранам та гостям про авіаційні традиції Полтави.

Володимир Лазарєв.
м.Полтава.
Фото Антона Старишка.

ДОШКА ПОШАНИ

Головне багатство колективу – професіонали!

Серед випускників 1998 року Харківського військового університету, які прибули для подальшого проходження служби у заслужену зенітну ракетну частину, що дислокована сьогодні в місті Євпаторія, лейтенант Владислав Невмержицький одразу відрізнявся як людина чіткої мотивації на сумлінну службу. Взагалі особиста відповідальність і вболівання за будь-яку доручену справу – природна риса Владислава. Це яскраво підтверджують і перші роки офіцерського гартування, і подальші успіхи в професійному і командирському становленні і притаманна йому конструктивна ініціативність при виконанні підрозділом повсякденних та навчально-бойових завдань і, звісно, авторитет в колективі.

Звісно, що на початку служби у молодого офіцера, як у кожного початківця, були певні труднощі. Але Владислав, завдяки своїй природній наполегливості, з успіхом пройшов первинний період офіцерської долі, етап формування справжнього чоловіка, зайняв гідне місце у військовому колективі.

Сьогодні у командира зенітної ракетної батареї майора Владислава Невмержицького за плечима – багатий досвід офіцера-зенітника, цінний багаж командирських знань і навичок. Його наполегливість у засвоєнні програми бойової підготовки не залишилася непоміченою. Уже через два роки офіцерської служби Владислав був призначений заступником командира батареї. І одразу – перше серйозне випробування. Восени 2001 року – участь у тактичних навчаннях із бойовими пусками ракет. З цим завданням заступник комбата традиційно впорався на “відмінно”. Для офіцера-ракетника навчання на державному полігоні – неоціненне джерело досвіду та беззаперечний шлях до професіоналізму. Випробувати бойову техніку, себе і підлеглий особовий склад вже командиру батареї Владиславу Невмержицькому довелось у 2006 році, коли частина забезпечувала виконання ракетних стрільб частинам, на озброєнні яких знаходився аналогічний зенітно-ракетний комплекс. У 2007 році для Владислава здійснилась мрія кожного справжнього офіцера-ракетника. Під час чергових навчань він натиснув кнопку “Пуск”. 2011 року його, як кращого фахівця, було призначено технічним керівником на навчаннях із бойовими пусками ракет. А восени 2012 року майор Владислав Невмержицький вдруге отримав змогу особисто здійснити бойові пуски ракет у ході комплексних науково-дослідницьких навчань “Перспектива-2012”.

Владислав Невмержицький як командир батареї, завдяки високому рівню бойового вишколу і умінню навчати підлеглих, зробив вагомий внесок у здобуття дивізіоном високої оцінки під час іспитів на НТЦ Повітряних Сил, несення бойового чергування та за підсумками бойової підготовки.

Майор Невмержицький неодноразово заохочувався як командуванням частини, так і вищим командуванням. Але найпочеснішими відзнаками він вважає нагороди за успішні бойові ракетні стрільби.

Знання, здібності і риси характеру неодноразово допомагали Владиславу та його командирам і в обслуговуванні бойової техніки, і в організації занять з бойової підготовки, і в підтриманні військової дисципліни в колективі зенітної ракетної батареї.

Сьогодні при стрімкому переході рідної частини на комплектування військовослужбовцями служби за контрактом, як говорить сам Владислав Володимирович, у нього з’явилась можливість підготувати високопрофесійні бойові обслуги батареї. Цьому завданню комбат, як завжди, віддається повністю і не дає поступок підлеглим.

Як зазначив командир частини полковник Олександр Матвієнко, саме такі офіцери, як майор Владислав Невмержицький, є елітою військового колективу, основою його навчально-бойових досягнень, на які так багата частина. Цей офіцер відповідає такому сучасному гаслу командира-професіонала, як: “Знаю, вмію, показую”.

Микола Лук’янчук.

“ТіК”, Табаков, Скрябін та військовий оркестр допоможуть дітям-інвалідам

“Робіть гарні справи!”, – із такими словами напередодні Дня захисту дітей лідер гурту “ТіК” Віктор Бронюк звернувся до читачів нашої газети та всіх небайдужих українців. Воістину народний співак полонив серця мільйонів українців, а нині робить надзвичайно важливі добрі справи для людей, які потребують підтримки та захисту. Так і цього разу, 4 червня, у місті Вінниця за ініціативи Віктора Бронюка, який є головою правління благодійного фонду “Подільська громада”, відбудеться благодійний концерт за участю зірок української естради під супровід військового оркестру, вокалістів та балету Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил ЗС України. Тож у перерві між репетиціями кореспонденту “Крил” вдалося поспілкуватися з Віктором Бронюком в ексклюзивному інтерв’ю для нашого видання.

– Вікторе, розкажіть, будь ласка, про цю акцію, для кого збираєте кошти?

– По-перше, хочу подякувати своїм друзям Павлу Табакову та Андрію Кузьменку (Скрябіну), що одразу погодилися взяти участь у благодійній акції. Концерт організовуємо на підтримку програми “Школа – доступна для всіх”, яка реалізується Благодійним фондом “Подільська громада”. Основна мета – адаптація школи-гімназії №6 міста Вінниця для дітей на візках. Як голова правління цього фонду хочу привернути увагу всіх українців до важливості подібних благодійних акцій, адже тільки разом нам під силу змінити світ на краще!

– Популярність Вашого гурту не потребує зайвих слів, Ви отримали народну любов, а сьогодні, своєрідний зворотній зв’язок? Дарувати людям радість і робити добро – Ваше покликання?

– Насправді, коли я вперше подивився в очі дітей з обмеженими фізичними можливостями, у мені щось перевернулося, я вирішив допомагати їм в адаптації до нормальних потреб життя – пересування, навчання тощо. Повірте, у багатьох випадках ми повинні брати приклад із людей на візках, які демонструють усім, як потрібно жити і прагнути чогось досягти. Вони такі ж, як ми, їх не потрібно жаліти, а допомагати, усіляко приділяти увагу, аби вони не відчували себе покинутими. До речі, у Вінниці кілька сотень дітей з порушенням опорно-рухового апарату, яким потрібна освіта, а відповідно, умови для її отримання.

– Вінниця – невеликий обласний центр, а на участь у акції відгукнулися відомі українські виконавці…

– … Розумію, про що мова, – як залучити популярних співаків та шоу-менів до благодійності без гонорарів і якихось дивідендів? Дуже просто – подзвонити і запропонувати, а далі – це справа кожного. Йде багато розмов, що шоу-бізнес це, в основному, меркантильні інтереси і таке інше. Ми ж сьогодні виступатимемо абсолютно безкоштовно, а усі кошти перерахуємо на адаптацію школи для дітей-інвалідів.

– У яких рамках проходитиме сам концерт, адже ви співатимете під супровід військового оркестру?

– Артисти зберуться на сцені, щоб виконати відомі українські хіти під супровід військового оркестру, а також вокалістів та балету Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил ЗС України. Спочатку свою візитівку покажуть музики Центру, потім співатимуть Табаков та Скрябін, а наостанок виступить “ТіК”. Під час усієї програми нам допомагатимуть військові артисти.

– До речі, як оцінюєте їх рівень та підготовку?

– Як мені оцінювати цих хлопців та дівчат, коли я їх усіх прекрасно знаю вже не перший рік, а дружина диригента, моя рідна сестра, теж там працює? Щоправда, порівнювати є з ким, бо досвід роботи з військовими колективами у мене таки є, у Києві – за участю групи “ТіК” та Ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України. Знаю, що вінницькі музики – справжні професіонали, що для них – це перший досвід роботи з естрадними співаками. Знаю і те, що переживають, стараються, цілий місяць репетицій за плечима. Такі старання та наполегливість дадуть хороший результат.

– Власне, сьогодні Збройні Сили, і Центр зокрема, переживають не найкращі часи, йдеться про реформування, яке передбачає певну оптимізацію війська. Прокоментуєте?

– Армія – дзеркало держави, а вона теж, так би мовити, переживає нелегкі часи. Стосовно реформування, це не моя справа, це рішення та воля військового керівництва. Однак, скажу, що в усі часи, на територіях різних держав та імперій військові музиканти відігравали важливу роль у піднятті бойового духу війська та його престижу у народних масах. А те, що фіналісти Євробачення Тіна Кароль та Злата Огневич є солістами армійського ансамблю, говорить про високий рівень виконавської майстерності військових музичних колективів.

– Вікторе, у Вашому творчому доробку є різні пісні жартівливого характеру. Чи не плануєте написати щось про військових, а може, військовий марш?

– Навіть не знаю, в народі кажуть, “хто в армії був, той в цирку не сміється” (посміхається). Будемо думати, але наголошую, що я глибоко поважаю професію захисників Вітчизни. Люди ціле життя працюють в системі, де свої порядки, організація, звичаї, а це нелегко.

Тож у вівторок підніматимемо настрій усім вінничанам. Запросимо керівництво Повітряних Сил та представників місцевої влади. Таким чином привернемо увагу громадськості до проблем дітей-інвалідів.

Спілкувався Юрій Ігнат.
“Крила України”.

Досьє “Крил України”:

Віктор Володимирович Бронюк — український музикант, лідер гурту “ТіК”. Народився 24 березня 1979 року в селі Соколова Хмільницького району Вінницької області. Одружений. Має двох дітей. Здобув дві освіти. Закінчив Барське педагогічне училище та історичний факультет Вінницького державного педагогічного університету.

У 2005 році Віктор Бронюк створює гурт, який невдовзі стає відомим під назвою “ТіК” (Тверезість і Культура).

2 червня 2005 року в місті Вінниця на розігрів групи “ТАЛІТА КУМ” вийшла група “ТіК” і представила перед тисячною аудиторією свої творіння. Дебют виявився вдалим і саме цей день, 2 червня, вважається Днем народження “ТіК”. З того часу і почалася плідна праця гурту.

У 2006 році “ТіК” записує дует із гуртом “Ляпис Трубецкой”. Композиція “Олені”, автором якої є Віктор Бронюк, піднялась на найвищі сходинки українських радіостанцій і принесла справжню популярність гурту.

11 березня того ж року “ТіК” розпочинає всеукраїнський тур “Байки про Оленів” у Вінниці. За два місяці хлопці дали 35 концертів у 27-ми містах України і перервали своє тріумфальне турне лише 1 раз – 20 березня. Саме у цей день Віктор Бронюк отримав музичний приз в одній з восьми номінацій першої Музичної джем-FM-премії “НеПопса” під назвою “Кращий дебют 2007 року”.

З 2008 року Віктор Бронюк стає головою правління благодійного фонду “Подільська громада”, який визнано найкращим благодійним фондом України.

16 березня 2009 року грандіозним концертом у Київському палаці спорту розпочався третій всеукраїнський “Народний тур”. А 21 лютого 2011 року гурт “ТіК” зіграв грандіозний “Естрадно-Сімфонічєскій Бомбічєскій концерт” за участю Ансамблю пісні і танцю Збройних сил України під керівництвом Дмитра Антонюка. Одночасно на сцені виступило 97 артистів.

Влітку 2011 року Віктор Бронюк написав композицію під назвою “Не цілуй”, яку в результаті виконав з українською співачкою Іриною Білик. У січні того ж року Бронюк разом із колегами по гурту знявся у кінострічці “Ржевський проти Наполеона”.

У квітні 2012 року Віктор Бронюк став гравцем інтелектуальної гри “Що? Де? Коли?”. Тричі його визнавали кращим гравцем. У вересні того ж року Віктора Бронюка посвятили у козаки. 26 березня 2013 року стартував всеукраїнський тур “Кращі українські хіти” у виконанні гурту “ТіК” та Ірини Білик. Артисти дали 24 концерти за 30 днів, за що потрапили до “Книги рекордів України”.

Хочемо служити тут

Кінець травня та початок червня в українських школах – традиційна пора учнівських екскурсій. Дітям показують усе цікаве, що розташоване в їхньому місті, районі чи селищі. Ось і в Кам’янка-Бузькому районі зазвичай водять дітей в краєзнавчий музей, на сільськогосподарські та промислові підприємства, хлібопекарні та інші малі підприємства. Їм розповідають і показують, як створюється той чи інший продукт, якою роботою займаються люди. У селі Новий Став цього року вирішили екскурсії урізноманітнити – і повели наймолодших школярів на екскурсію до зенітного ракетного дивізіону Львівського зенітного ракетного полку.

– Наш дивізіон розташований поруч із селом. Тут служать на контрактній службі чимало місцевих жителів, – розповідає ТВО заступника командира полку з виховної роботи майор Олександр Корзун, – зрештою, нам є що показати і про що розповісти наймолодшим мешканцям Нового Ставу. Тож коли вчителі молодших класів місцевої школи Мар’яна Боднарчук та Ольга Мазур звернулись до командування полку з пропозицією організувати екскурсію для учнів, ми цю ідею підтримали.

Спочатку дітлахам розповіли про бойовий шлях полку та його завдання – охороняти мирне небо галичан. Потім показали, як живуть і служать вартові неба: де сплять, як займаються спортом і відпочивають. Потім завели в їдальню, тут дітей пригостили чаєм з солодкими булочками. Далі показали учням стрілецьку зброю – автомат Калашникова та пістолет Макарова. А потім продемонстрували найпотужнішу зброю охоронців неба – зенітний ракетний комплекс С-200.

– Без сумнівів, екскурсія дітям сподобалась, – кажуть вчителі та офіцер-психолог підрозділу старший лейтенант Людмила Стасюк, – найцікавіше було хлопцям, вони відразу заявили – хочемо тут служити. Тож, скоріш за все, такі екскурсії наймолодших школярів стануть традиційними.

Владислав Назаркевич. “Крила України”.

Дитячий табір ім. Гагаріна до літнього сезону готовий

Дитячий оздоровчий табір імені Юрія Гагаріна Збройних Сил України до ювілейного, 60-го за рахунком, сезону відпочинку – готовий. Такий висновок можна зробити, виходячи з підписаного членами спеціально створеної комісії акта про готовність закладу до відкриття та функціонування влітку 2013 року.

За словами начальника 59-го Будинку офіцерів підполковника Валентина Доценка, починаючи з 1 квітня поточного року на території табору було реалізовано низку заходів, спрямованих на удосконалення його інфраструктури та покращення умов відпочинку й оздоровлення дітлахів. Так, упродовж всього підготовчого періоду силами військовослужбовців та підрядних організацій “Оригінал-99” і “УкрБудІнвест” було виконано чималий обсяг робіт щодо благоустрою зовнішньої та внутрішньої території, а також встановлено два нові санвузли в одному із спальних корпусів, проведено ревізію систем водопостачання та електрозабезпечення та здійснено поточний ремонт в інших приміщеннях табору, на що в фінансовому еквіваленті було витрачено понад 200 тисяч гривень.

Підполковник Валентин Доценко подякував керівному складу Одеського гарнізону та посадовим особам Південно-східного територіального квартирно-експлуатаційного управління, за допомогою яких вдалося розв’язати низку проблемних питань. Він висловив також вдячність командуванню частини і установ, військовослужбовці яких залучалися до виконання низки ремонтних робіт у ході підготовки інфраструктури закладу.

Директор дитячого оздоровчого табору Збройних Сил України імені Ю.Гагаріна Лариса Сергєєва повідомила, що його відкриття заплановане на 2 червня. А загалом упродовж чотирьох літніх табірних змін в Одесі, на узбережжі Чорного моря, має відпочити понад 630 школярів віком від 8 до 14 років, які мешкають в різних регіонах України. Розповідаючи про оздоровчу та виховну спрямованість відпочинку юних “гагаринців”, вона зазначила, що на них чекає досить різнопланова культурно-розважальна програма. Зокрема, екскурсії містом та культпоходи у цирк і театри, відвідування храмів й меморіальних комплексів, спортивні та інтелектуальні змагання між загонами та з дітьми з сусідніх оздоровчих таборів. Окрім того, в розпорядженні дітлахів – оснащений сучасною мультимедійною установкою кінозал, спортивні та танцювальні майданчики та мікроавтобус, який з нагоди святкування 55-річного ювілею від дня створення табору було передано дітям від Міністерства оборони України.

mil.gov.ua

Военно-воздушные силы и войска ПВО Республики Беларусь

В прошлом году на страницах "Крыльев Украины" (№32 от 6-10 августа) наши читатели ознакомились со структурой и боевым составом ВВС Российской Федерации. В этом номере мы начинаем рассказывать о ВВС и ПВО нашего северного соседа – Республики Беларусь.

История создания ВВС и войск ПВО Республики Беларусь

Беларусь стала третьим (после России и Украины) государством СНГ, "унаследовавшим" от СССР значительное количество боевых самолетов четвертого поколения.

К моменту распада СССР на территории Белоруссии располагалась мощная группировка ВВС и авиации ПВО Советского Союза общей численностью свыше 700 боевых самолетов. В это количество входило пять полков Дальней авиации из состава 46-й воздушной армии Верховного Главнокомандования Советского Союза. Два из них, в Бобруйске и Орше, были вооружены дальними бомбардировщиками-ракетоносцами Ту-22М3 и Ту-16К. Полки в Мачулищах и Барановичах – ракетоносцами Ту-22К. А полк в Зяброvке – дальними самолетами-разведчиками Ту-22Р и Ту-16Р. Общая численность группировки Дальней авиации на территории Белоруссии к началу 90-х гг. составляла 170 самолетов, в т.ч. 37 бомбардировщиков-ракетоносцев четвертого поколения Ту-22М3, 66 ракетоносцев Ту-22К и 25 Ту-16К, 29 разведчиков Ту-22Р и 13 Ту-16Р.

Еще более внушительной была группировка 26-й Воздушной армии ВВС со штабом в Минске. В ее составе на территории Белорусской ССР базировалась бомбардировочная дивизия с тремя полками фронтовых бомбардировщиков Су-24 в Лиде, Роси и Поставах, всего 89 самолетов. Три отдельных штурмовых авиаполка Су-25 в Пружанах, Поставах и Кобрине, 100 самолетов, включая учебно-тренировочные Л-39. Истребительный авиаполк в Березе, укомплектованный полусотней истребителей МиГ-29. Два отдельных авиаполка в Щучине -разведывательный с полусотней МиГ-21Р, МиГ-25РБ и Су-24МР и полк РЭБ с 47 самолетами МиГ-25БМ и Як-28ПП. Отдельный смешанный авиаполк с вертолетами различных типов базировался в столице республики Минске, а отдельная вертолетная эскадрилья РЭБ с полутора десятками постановщиками помех Ми-8 – в Кобрине.

На территории Белоруссии дислоцировалась также 2-я отдельная армия войск ПВО Советского Союза (штаб в Минске). В её состав входили два истребительных авиаполка – в Мачулищах, укомплектованный 38 самолетами МиГ-23, и Барановичах, две эскадрильи с 25-ю истребителями МиГ-23МЛ, а еще одна с 13-ю перехватчиками МиГ-25ПД (ПДС). В последний год существования СССР барановический полк начал перевооружаться на истребители четвертого поколения Су-27П. До конца 1991 г. в него успело поступить 25 таких машин, заменивших в двух эскадрильях МиГ-23МЛ.

Вскоре после подписания Беловежских соглашений, в соответствии с межправительственным соглашением двух стран, все самолеты Дальней авиации ВВС бывшего СССР в 1992 г. были выведены с территории Белоруссии в Россию. А почти вся остальная авиационная техника, принадлежавшая ранее ВВС и Войскам ПВО Советского Союза и базировавшаяся на территории Белорусской ССР, перешла в собственность нового суверенного государства. Она и составила основу Военно-воздушных сил Республики Беларусь, сформированных в 1992 г.

Строительство новых ВВС

Формирование Вооруженных сил Республики Беларусь началось 20 марта 1992 г. после принятия парламентом республики постановления об их создании и закона "О Вооруженных Силах Республики Беларусь". Они были созданы на базе частей, соединений и объединений войск бывшего Белорусского военного округа Вооруженных сил Советского Союза, а также ряда частей, соединений и объединений центрального подчинения, в которые, в частности, входили 26-я воздушная армия ВВС Советского Союза и 11-й корпус 2-й отдельной армии Войск ПВО страны.

Командование Военно-воздушных сил Республики Беларусь было образовано 15 июня 1992 г. на базе управления 26-й (минской) воздушной армии ВВС Советского Союза. Командование Войск ПВО Республики Беларусь было сформировано к 1 августа 1992 г. на основе управления ПВО Белорусского военного округа и 2-й отдельной армии ПВО. К июлю 1992 г. военная авиации Беларуси включала 390 боевых самолетов и 79 ударных вертолетов. В соответствии с "Договором об обычных вооруженных силах в Европе" и принятым в его развитие правопреемниками СССР 15 мая 1992 года в Ташкенте "Соглашением о принципах и порядке выполнения Договора об обычных вооруженных силах в Европе", максимальное количество боевых самолетов в составе ВВС Беларуси должно было снизиться до 260. Это сокращение было осуществлено к началу 1996 г. за счет снятия с вооружения 130 самолетов предыдущих поколений и ранних годов выпуска. К этому же времени завершились основные структурные образования Вооруженных сил Беларуси.

В Военно-воздушных силах на основе авиаполков 26-й ВА ВВС Советского Союза, истребительных авиаполков 2-й отдельной армии Войск ПВО и отдельных вертолетных полков авиации Сухопутных войск было создано восемь авиабаз -основной организационной единицы ВВС республики. На основе бывшего 927-го истребительного авиаполка 26-й ВА ВВС Советского Союза на аэродроме Береза была сформирована 927-я авиабаза, имевшая в середине 90-х гг. 52 истребителя МиГ-29. Бывший 61-й истребительный авиаполк 2-й отдельной армии ПВО Советского Союза был преобразован в 61-ю авиабазу на аэродроме Барановичи. В середине 90-х гг. здесь базировалось 23 истребителя Су-27П и 30 МиГ-29 из расформированного 787-го ИАП (перехватчики МиГ-25ПД к этому времени с вооружения уже были сняты). Еще одна часть истребительной авиации – 50-я авиабаза в Мачулищах с 45 истребителями МиГ-23МЛ – была образована на основе бывшего 201-го истребительного авиаполка 2-й отдельной армии ПВО Советского Союза.

Вместо трех бомбардировочных авиаполков бывшей 1-й бомбардировочной авиадивизии 26-й ВА ВВС Советского Союза на аэродроме Рось на базе бывшего 116-го БАП сформировали 116-ю базу, которую к середине 90-х гг. укомплектовали 42 самолетами Су-24М. А все три отдельных штурмовых авиаполка с 99 Су-25 свели в одну 206-ю авиабазу на аэродроме Лида (сформирована на основе бывшего 206-го ОШАП 26-й ВА ВВС Советского Союза). Еще три авиабазы ВВС Республики Беларусь (65-ю в Кобрине, 181-ю в Пружанах и 276-ю в Боровцах) сформировали на основе одноименных отдельных вертолетных полков бывших 28-й общевойсковой и 7-й танковой армий Белорусского военного округа. На их вооружении в середине 90-х гг. имелось около ста вертолетов Ми-8, около 65 Ми-24 (в т.ч. разведчиков и разведчиков-корректировщиков Ми-24К и Ми-24Р), три тяжелых транспортных Ми-6 и 14 Ми-26.

Располагавшийся в Барановичах 558-й авиаремонтный завод ВВС Советского Союза стал главным авиаремонтным центром суверенной Республики Беларусь. Ныне республиканское унитарное производственное предприятие "558-й авиационный ремонтный завод" (ранее был известен как Барановическое авиаремонтное предприятие, БАРП) осуществляет ремонт и модернизацию практически всех типов самолетов и вертолетов, состоящих на вооружении ВВС Беларуси, а также по контрактам с зарубежными заказчиками. На предприятии освоены все виды ремонта самолетов МиГ-29, Су-27, Су-25, Су-17 (Су-22), их систем, оборудования и вооружения, а также самолетов Ан-2 и вертолетов Ми-8 и Ми-24, осуществляется модернизация истребителей МиГ-29 и Су-27, штурмовиков Су-25.

Самолеты белорусских ВВС сохранили советскую символику, их кили и крылья попрежнему венчают красные звезды. В результате формирования новой структуры ВВС и значительного сокращения численности состоящей на вооружении авиационной техники все самолеты предыдущих поколений были выведены в резерв и частично списаны. Так, с вооружения были сняты все перехватчики, разведчики и самолеты РЭП МиГ-25ПД/РБ/БМ и Як-28ПП. В резерв вывели часть истребителей МиГ-23МЛ и МиГ-29, транспортных вертолетов Ми-6 и Ми-26.

Кроме того, высвобождение в процессе сокращения ВВС некоторого количества современных боевых самолетов позволило Белоруссии предложить их на мировой рынок. В 1996 г. компания "Белтехэкспорт" по контракту с Перу поставила в эту латиноамериканскую страну 18 истребителей МиГ-29 (в т.ч. две "спарки" МиГ-29УБ) и 18 штурмовиков Су-25 (в т.ч. 8 двухместных Су-25УБ).В последующие годы была произведена модернизация поставленных в Перу учебно-боевых штурмовиков Су-25УБ, в результате которой они получили современную станцию радиотехнической разведки, новое вооружение (противорадиолокационные ракеты Х-58) и другие усовершенствования, существенно повысившие их боевые возможности. Работы проводились на заводе в Барановичах, испытания первых модернизированных Су-25УБ успешно завершились в 1999 г.

В зарубежной печати имеются также сведения о том, что один из белорусских истребителей Су-27П, прошедший доработку на 558-м АРЗ в Барановичах, в середине 90-х гг. был поставлен в США и, возможно, вошел в состав 4477-й тренировочно-исследовательской эскадрильи ВВС США "Ред Иглз" (Red Eagles) на авиабазе Неллис в Неваде.

ВВС и войска ПВО РБ сегодня

В соответствии с Указом Президента Республики Беларусь в 2001 году были созданы Военно-воздушные силы и войска противовоздушной обороны как единый вид Вооруженных Сил Республики Беларусь.

Сегодня Вооруженные силы РБ состоят из двух видов:

– Сухопутные войска,

– ВВС и войска ПВО.

Кроме них, в состав ВС РБ входят Силы специальных операций.

В структуре Минобороны существуют командование СВ, командование ВВС и ПВО, а также отдельное командование сил специальных операций ВС (ему подчиняются мобильные бригады, т.е. соединения ВДВ). Задачи оперативно-стратегического управления ВС возложены на Генштаб.

ВВС и войска ПВО как вид вооруженных сил предназначены для защиты центров, районов, объектов (административных, промышленных, экономических), группировок войск от ударов противника с воздуха, а также для поражения объектов, военно-экономического потенциала и войск противника, огневой поддержки и обеспечения боевых действий Сухопутных войск. В мирное время ВВС и войска ПВО частью сил и средств несут боевое дежурство с целью охраны Государственной границы в воздухе и контроля за соблюдением порядка использования воздушного пространства Республики Беларусь.

Командование и штаб ВВС и войск ПВО РБ базируются в г.Минске на территории бывшего штаба 2-й ОА ПВО СССР. Всего в составе вида порядка 18 тысяч военнослужащих.

Задачи ВВС и войск ПВО в мирное время:

– частью сил несут боевое дежурство, а также дежурство в интересах министерств и ведомств (ГПК, МВД, КГБ, МЧС);

– осуществляют перевозку руководящего состава и оперативных групп МО РБ, перевозку высших должностных лиц Республики Беларусь;

– ведут непрерывную радиолокационную разведку в воздушном пространстве;

– осуществляют контроль соблюдения авиацией всех ведомств порядка использования воздушного пространства и пролета Государственной границы Республики Беларусь, не допускают безнаказанного их нарушения;

– проводят подготовку соединений (частей) к выполнению боевых задач;

– осуществляют обеспечение боевой подготовки Сухопутных войск, выполнение специальных задач (перевозка войск, боевой техники и грузов, перевозка народнохозяйственных грузов).

Задачи ВВС и войск ПВО в военное время:

– прикрывают от ударов с воздуха важные военные и государственные объекты, группировки войск в местах постоянной дислокации, на маршрутах выдвижения, в районах оперативного предназначения;

– уничтожают авиацию противника на земле и в воздухе с целью отражения или срыва воздушно-наступательной операции противника и недопущения завоевания им превосходства в воздухе;

– наносят удары по объектам противника;

– осуществляют авиационную поддержку войск;

– уничтожают десанты в воздухе и в районе высадки;

– осуществляют десантирование воздушных десантов;

– осуществляют перевозку войск и материальных средств по воздуху;

– ведут радиоэлектронную борьбу и воздушную разведку.

Свои задачи в мирное и военное время ВВС и войска ПВО решают совместно с войсками ПВО Сухопутных войск, ракетными войсками и артиллерией, силами и средствами разведки и радиоэлектронной борьбы Вооруженных Сил.

Далі буде.

Матеріал до друку підготував Володимир Алексєєв.

...Утилізація

Питання утилізації боєприпасів, що залишилися після розпаду СРСР на території України, і до нині залишається вельми актуальним. Для України позбавитись цих боєприпасів надзвичайно важливо. Попередні роки утилізацію проводили, фактично, приватні фірми. Міністерство оборони України витрачало на це досить великі кошти. З іншого боку, не менш важливим питанням є ліквідація квартирної черги у війську...
"Який між ними зв'язок?" – запитає дотепний читач. Зв'язок знайшли у Міноборони. На будівництво житла для військовослужбовців бюджетом передбачено лише 12 мільйонів. З таким фінансуванням забезпечити 45-тисячну армію безквартирних військових житлом не реально. Це чудово розуміє нинішнє керівництво Міноборони, тому і вирішило перерозподілити кошти, зекономити видатки на інші статті.

Так, під час робочого візиту до Вінницького гарнізону у березні цього року Міністр оборони України Павло Лебедєв зустрівся з військовослужбовцями та розповів про найближчі перспективи, шляхи вирішення існуючих проблем, а також про реформування Збройних Сил.

– Важливим залишається питання забезпечення житлом військовослужбовців, на що цього року у бюджеті Міноборони передбачено 12 мільйонів гривень. Це дуже мало, – сказав Міністр. – Ми переглянули деякі статті, відшукали резерви, знайшли, де можна зекономити. Зокрема, було прийнято рішення утилізувати боєприпаси власними силами. На утилізацію комерційними структурами 60 тисяч тонн боєприпасів у бюджеті передбачено 200 мільйонів гривень. Тому вирішили утилізувати боєприпаси власними силами. Це надасть можливість заощадити близько 120 мільйонів гривень. Зекономлені кошти будуть направлені на будівництво службового і постійного житла для військовослужбовців, а також переобладнання казарм.

У Збройних Силах ідею економії коштів почали втілювати в життя, утилізуючи непридатні та надлишкові боєприпаси власними силами. Таким чином витрати, пов'язані зі знищенням боєприпасів, зменшились майже уп'ятеро! Непоганий показник.

А взагалі, утилізація авіаційних засобів ураження методом розбирання на складові та спалюванням проводилась і в попередні роки. Щоправда, не в таких обсягах. А цього року розібрали на елементи 23 тонни та спалили 440 тон порохових реактивних двигунів авіаційних та зенітних керованих ракет. Всього утилізовано (включаючи методом підриву) майже 690 тонн надлишків і "прострочки", що складає 58% від запланованого на рік.

Роботи зі знищення боєприпасів методом підриву розпочали на початку квітня цього року на полігоні Повурськ. Протягом двох місяців працювали дві підривні групи, по п'ять чоловік у кожній. Група №1 – від Повітряних Сил, №2 – від Центру розмінування ЗС України. Кілька днів тому на полігоні Щебелінка розпочала роботу третя група.

Лише протягом квітня-травня методом підриву знищено боєприпасів загальною вагою 225 тонн! (Всього до знищення на авіаційному полігоні Повурськ у 2013 році заплановано близько трьох з половиною тисяч одиниць боєприпасів, загальною вагою майже 400 тонн). Погодьтесь, щоб за два місяці виконати такий обсяг роботи, треба працювати стахановськими темпами. Зрештою, так воно і є. Всі роботи здійснюються на межі реальних можливостей людей і техніки. Боєприпаси достатньо важкі. Кожен вантажиться на техніку та закладається на місце підриву за допомогою крану. Все робиться обережно та акуратно, з дотриманням заходів безпеки під час поводження з боєприпасами. Бо, як відомо, сапер помиляється лише раз.

За словами начальника інженерної служби Повітряних Сил ЗС України полковника Олександра Возного, результат міг бути ще більш вражаючий. Але слід враховувати, що підривні роботи здійснюються на лісистій заболоченій території полігона Повурськ. Грунтові води знаходяться практично на поверхні. Тому вже після другого підриву підривники вимушені шукати та обладнувати нове місце закладки боєприпасів.

Варто також згадати, що перші два тижні роботи супроводжувались суцільними труднощами і перешкодами. Після лютої зими, яка прийшла до нас у березні, всі дороги, що вели до місць підриву, були вкриті півметровим шаром снігу. Крім того, постійно йшов дощ. Від нього та від танення снігу вода піднялася місцями до метра. Практично весь квітень підривні групи працювали з 7:30 і до пізнього вечора. Робочий день після підривних робіт, перевірки місцевості та витягування застряглої в болотах техніки часто закінчувався після 21-ї години.

До того ж, серйозно докучають місцеві шукачі металу. У дні підриву вони чекають, поки пролунають вибухи, а потім прямують на місце підриву, аби підібрати залишки боєприпасів. У більшості випадків військовим вдається вчасно помітити їх та спровадити з території об'єкта. Але нерідко вони натикаються на вперте небажання порушників залишати небезпечну територію. У таких випадках доводиться звертатись до представників МВС. Але і тут є свої нюанси. Представники РВ МВС Ковельського району не завжди вживають заходів впливу до затриманих. До того ж, демонструють небажання проводити попереджувальну роботу серед місцевого населення.

Ціною таких порушень може стати людське життя та здоров'я. Варто нагадати випадок річної давнини, коли 4 квітня 2012 року біля села Черемошне Ковельського району Волинської області на території полігона військової частини четверо шукачів металу з півтораметрової глибини відкопали з землі та намагались підняти на поверхню авіабомбу. Внаслідок неспроможності підняти знахідку, "чорні металурги" вдались до спроби розібрати її на частини. Інструментами для втілення задуму стали ломи та сокири, які завбачливо прихопили чоловіки з собою. Після декількох ударів по корпусу бомби пролунав вибух. На жаль, двоє відчайдухів загинули. Та навіть дві смерті односельчан не стали наукою для місцевих. Мешканці прилеглих сіл продовжують порушувати заборонену зону в пошуках металевої наживи.

Ще однією причиною, що ускладнює і затримує роботу підривників, є відстань, яку долають боєприпаси з місць зберігання до місць підриву. Подекуди автомобілі з вибухонебезпечним ванта-

Власними силами

Таким чином у Міноборони заощаджують для будівництва житла військовослужбовцям

жем долають понад 300 кілометрів! Та, незважаючи на труднощі, особовий склад працює без жодних претензій та з повною віддачею. Хлопці самовіддано виконують свою роботу, убезпечуючи українців від нових "Новобогданівок".

Транспортуванням небезпечного вантажу займаються водії Об'єднаного центру матеріально-технічного забезпечення Повітряних Сил, де командиром полковник Костянтин Єлізаров. На перевезення авіаційних засобів ураження задіяні 4 автомобілі, якими керують найдосвідченіші водії. Це старші сержанти Олександр Якушев та Петро Гелинич, а також сержанти Юрій Блаженко та Олександр Сухий. Кожен з них має понад п'ятнадцятирічний досвід подібної роботи. З технікою за весь час роботи теж жодних проблем не було. Автомобілі до виконання завдань ретельно підготували. Особисто процесом підготовки керував командир автомобільного батальйону Центру МТЗ підполковник Микола Сакара. До того ж, після кожного перевезення здійснюється техогляд автомобілів. Все це дало змогу уникнути форс-мажорних ситуацій.

Зараз наступив період підвищеної пожежонебезпеки. Тому говорити про підвищення показників без додаткових заходів запобігання пожежі в лісистій місцевості не варто. Для цього потрібні люди і техніка. Про збільшення чисельності підривних груп чи про додаткові групи фахівців зараз не йдеться. Адже проблема виплати особовому складу коштів на відрядження залишається не вирішеною.

– Щодо подальших планів, то в Україні непридатних і надлишкових боєприпасів стільки, що на найближчі роки роботи вистачатиме, – говорить полковник Олександр Возний. – Нещодавно розпочато роботу на полігоні Щебелінка. У планах на знищення – понад 140 тонн боєприпасів. Також ми в очікуванні розпочати роботу на інших полігонах. Підривні групи сформовані. Особовий склад пройшов додаткову підготовку в центрі розмінування, успішно склав іспити та готовий приступити до виконання завдань. Зараз тривають узгодження обсягів, планів, підготовка наказів.

Крім України, питання утилізації боєприпасів бентежить і країни Європейського Союзу, адже у них під боком знаходиться держава з величезною кількістю озброєння. І хоча воно й зберігається у належних умовах, проте може бути вибухонебезпечним. З іншої сторони, завжди залишається людський фактор, що веде за собою крадіжки і втрати цих боєприпасів.

Утилізація непридатних та надлишкових боєприпасів – завдання великої державної ваги, що сприяє вирішенню комплексу проблем і вимагає особливої підготовки, надзвичайної уваги, витримки, самодисципліни, мужності і професіоналізму команди підривників. Тому для цієї роботи відібрали найдосвідченіших, найкращих фахівців. Це підполковники Олександр Кошмак, Анатолій Гукало, майори Ігор Мартинчук, Сергій Тлєпов, старший прапорщик Роман Романюк, прапорщик Руслан Телючик, старші сержанти Сергій Домнюк, Андрій Бартоль, старші солдати Віталій Римарчук, Павло Мазунін, Олександр Жидков, солдати Сергій Савчук, Сергій Рудь, Олександр Бруча та Артур Сарецян.

На перший погляд – це звичайні військовослужбовці. Але вони мають за плечима величезний досвід роботи, бездоганну репутацію та здатність і бажання якнайкраще виконувати свою роботу. За роки виснажливої, ризикованої і відповідальної роботи саперів неодноразово відзначали нагородами Міністерства оборони України та Генерального штабу.

Зараз хлопці продовжують займатися своєю справою. Не шкодуючи ні сил, ні здоров'я, утилізують небезпечні боєприпаси, аби українцям безпечніше жилося в своїй країні, і мріють, щоб зекономлені завдяки їх роботі кошти сприяли вирішенню житлової проблеми у війську.

Олександр Олехнович. "Крила України".

Реалізація надлишкового військового майна здійснюється прозоро

У Збройних Силах України накопичилося чимало зразків озброєння та військової техніки, які вже давно відслужили встановлені терміни та зняті з експлуатації. На її утримання та охорону з бюджету оборонного відомства відволікається значний фінансовий ресурс, що є економічно недоцільним.

Який же вихід із цієї ситуації? Одним із таких шляхів є реалізація надлишкового військового майна як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках. Але оборонне відомство робить це прозоро – через уповноважені Кабінетом Міністрів України організації шляхом проведення відкритих аукціонів чи конкурсів. І вже маємо певні позитивні результати. У цьому мали можливість переконатися представники військових засобів масової інформації та провідних вітчизняних телеканалів під час відвідування військової частини А 4554 (м.Ніжин), які ознайомилися із зразками надлишкової військової техніки та дізналися про механізм її реалізації.

– Нині тут зберігається ракетно-артилерійське озброєння та військове майно загального призначення, які вже тривалий час не використовуються в інтересах Збройних Сил України, – акцентував увагу присутніх начальник Центрального бронетанкового управління Озброєння Збройних Сил України генерал-майор Роман Башинський. – Переважна більшість зразків випущені ще у 70-80-х роках минулого сторіччя, тобто вони вже давно відслужили встановлений термін експлуатації та є надлишковими. Тому військо має позбутися цього баласту, а кошти, отримані від реалізації надлишкового військового майна, спрямувати на модернізацію та соціальне забезпечення військовослужбовців.

У подальшому складається перелік надлишкового військового майна, який подається на затвердження Кабінету Міністрів України. І лише після появи відповідного урядового розпорядження воно може бути відчужено із подальшою реалізацією. До речі, у нині діючий перелік, ухвалений постановою Кабміну у серпні 2011 року, включено майже 25000 одиниць техніки та 87000 найменувань майна на загальну суму близько 9 мільярдів гривень. При цьому оборонне відомство здійснює конкурсний відбір незалежних експертів, які й визначають залишкову вартість надлишкового військового майна, та по договору комісії передає його на реалізацію уповноваженій організації. І вже маємо позитивний результат такої роботи: торік дохід від реалізації надлишкового військового майна склав 310 млн гривень, які були зараховані до спеціального фонду оборонного відомства. Найбільше користувалася попитом автомобільна техніка, яка знаходила своє застосування у сільськогосподарському секторі.

– Міністр оборони України чітко дотримується напрямку боротьби з корупцією у військах. Створення прозорих умов проведення процедури реалізації надлишкового військового майна, надання доступу до конкурсу усім зацікавленим сторонам та інвесторам є пріоритетом нашої роботи. Спільно з Кабінетом Міністрів України ми продовжуємо працювати над удосконаленням існуючого механізму реалізації надлишкового військового майна, – підсумував заступник директора Департаменту відчуження надлишкового військового майна Міністерства оборони України Вадим Кузьменко.

Підтвердженням цьому є той факт, що Міністр оборони України Павло Лебедєв під час робочої поїздки до Кременчуцького гарнізону, окрім перевірки спроможності виконувати завдання за призначенням особовим складом реактивно-артилерійського полку 6-го гвардійського армійського корпусу Сухопутних військ, та візиту до Публічного акціонерного товариства "АвтоКрАЗ", значну увагу приділив вирішенню питання щодо вивільнених з експлуатації споруд та територій. Окремим пунктом були визначені пріоритети економії державних коштів на їх утримання, перспективи щодо їх реалізації та забезпечення військовослужбовців житлом.

За повідомленням Управління преси та зв'язків із засобами масової інформації Міноборони.

Іл-476 достроково завершив заводські випробування

Льотно-конструкторські випробування перспективного військово-транспортного літака Іл-476 (Іл-76МД-90А) в підмосковному Жуковському завершилися достроково, йдеться в прес-релізі компанії-виробника "Авіастар-СП". Літак виконав 19 з 22 запланованих випробувальних польотів, була перевірена робота всіх бортових систем Іл-476. В даний час технічні фахівці займаються доопрацюванням літака і підготовкою його до передачі на державні випробування Міністерству оборони Росії.

Заводські випробування транспортника Іл-476 почалися 18 березня 2013 в Жуковському. З кінця лютого поточного року ведеться складання перших трьох серійних транспортників, передача яких ВПС Росії запланована на 2014 рік. Будівництво літаків відбувається за контрактом з Міністерством оборони Росії, що купили у жовтні 2012 року 39 нових Іл-476. До 2020 року до складу ВПС Росії планується прийняти близько ста нових військово-транспортних літаків.

Транспортник Іл-476 є глибокою модернізацією літака Іл-76МД. Він виконав перший політ у вересні минулого року, а на початку жовтня відбувся його демонстраційний політ. Літак оснащений новими двигунами ПС-90А-76 і посиленим крилом. Транспортник здатний перевозити до 60 тонн вантажів і розвивати швидкість до 850 кілометрів на годину. Дальність польоту Іл-476 становить близько шести тисяч кілометрів. Як зазначає "Авіастар-СП", після державних випробувань літака підприємство отримає право на масштабне серійне виробництво Іл-476.

ЗА КРОК ДО ДЕРЖВИПРОБУВАНЬ

ВІЙСЬКОВА ПРИСУТНІСТЬ

База НАТО у Туреччині припиняє роботу

Церемонія з нагоди закриття військово-повітряної бази НАТО пройшла в місті Буджа в провінції Ізмір на заході Туреччини, повідомили в штабі командування ОВПС НАТО в Рамштайні (ФРН).

"Я радий, що у мене є можливість висловити від імені альянсу найглибшу вдячність Туреччині, яка тепло приймала сили НАТО в Ізмірі з 1952 року", – сказав у ході церемонії командувач Об'єднаного командування ОЗС НАТО "Неаполь" (Італія) адмірал Брюс Клінган.

Як наголошується в заяві, база остаточно припинить роботу 1 червня.

ТЕСТИ

США провели чергове випробування ПРО

Вашингтон успішно провів чергові тести за програмою створення ПРО, знищивши за допомогою протиракети балістичну ракету малої дальності над Тихим океаном. Перехоплення цілі здійснено за допомогою системи "Іджіс" другого покоління, встановленої на борту ракетного крейсера "Лейк Ері". Балістична ракета, запущена з військового полігона в районі Гавайських островів, була виявлена за допомогою радара системи "Іджіс" і знищена кінетичною бойовою головкою перехоплювача "Стендард-3" блок 1В.

"Попередні дані свідчать про те, що всі компоненти спрацювали у відповідності до свого призначення", – повідомило Агентство з ПРО Міноборони США (Missile Defense Agency – MDA), додавши, що в даний час йде перевірка телеметричної інформації, отриманої в ході випробування.

Пентагон також відзначив, що це було вже третє успішне перехоплення балістичної цілі. Попередні два випробування відбулися 9 травня і 26 червня 2012 року. Раніше система "Іджіс" випробовувалася з перехоплювачами "Стендард-3" блок 1А, які встановлені на американських кораблях і є морським компонентом інтегрованої системи ПРО.

"ГРА М'ЯЗАМИ"

Іран розгорнув "безліч" балістичних ракет

Міністерство оборони Ірану 26 травня 2013 розгорнуло "безліч" балістичних ракет великого радіусу дії. Про це, як повідомляє видання Tehran Times, заявив міністр оборони Ірану Ахмад Вахіді. Усі комплекси були вироблені іранською Організацією авіаційної промисловості (AIO), контрольованою військовим відомством. Тип ракет, поставлених міністерству оборони, не уточнюється.

"Масова поставка ракетних комплексів, крім прояву міці Ісламської Республіки Іран і її самодостатності в проектуванні та виробництві стратегічної зброї, демонструє можливість Ірану вести масований вогонь, здатний розбити агресивного противника безліччю ракет, які можуть бути випущені одночасно в разі загрози", – заявив Вахіді, не уточнивши, які вороги маються на увазі.

Міністр оборони Ірану також зазначив, що Іран не буде ініціатором розв'язання війни, однак і "не дозволить проявляти агресію і ворожість по відношенню до Ісламської Республіки".

Як зазначає американське видання AirForceTimes, сюжет щодо постановки на озброєння великої кількості балістичних ракет на мобільних пускових установках демонструвався на іранському телебаченні. У кадр потрапили кілька десятків пускових установок без ракет.

На даний час найбільш далекобійні балістичні ракети, що стоять на озброєнні Ірану, здатні вражати об'єкти противника на дальності до двох тисяч кілометрів – для них доступні цілі на території Ізраїлю, а також американські військові бази, розташовані в регіоні. Йдеться про ракети Shahab-3/3B середньої дальності, створені на базі північнокорейських Rodong.

Довжина твердопаливної Shahab-3 становить 16,6 метра, діаметр – 1,4 метра, а стартова маса – 17,5 тонни. Ракета оснащена п'ятьма звичайними бойовими блоками масою 220 кілограмів кожен.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Росія вдосконалила Су-24

У Центральному військовому окрузі завершено обладнання всіх фронтових бомбардувальників Су-24 новими спеціалізованими обчислювальними підсистемами СВП-24 "Гефест". СВП-24 включає в себе прилади прицілювання, навігації і управління.

Їх використання розширює можливості екіпажу з пошуку, виходу на ціль, прицілювання і нанесення ударів, у тому числі в складних метеоумовах і при обмеженій видимості. Новий комплекс дозволяє проводити бомбометання з вільного маневру, без входу в зону ураження засобів ППО умовного противника.

За оцінкою фахівців 2-го Командування ВПС і ППО, "Гефест" в ході бойового застосування підтвердив заявлені параметри – більш ніж утричі підвищилася точність нанесення ударів Су-24М, надійність роботи прицільно-навігаційного комплексу, істотно збільшився хронометраж добового бойового нальоту.

Нове обладнання буде застосовуватися в ході льотно-тактичного навчання із застосуванням авіаційних засобів ураження, яке льотчики проведуть найближчим часом.

КОНТРАКТИ

Єгипет відмовився від російських високоточних снарядів

Єгипет розірвав контракт з Росією на створення 155-міліметрового керованого снаряда для американських гаубиць М109. Приводом для цього стали дев'ять переносів термінів його виконання. Сума контракту становила 20 млн доларів. В результаті відмови єгипетської сторони від контракту втрати російського розробника – компанії "Аметех" – склали 2,5 мільярда рублів (80,6 мільйона доларів).

Снаряди для Єгипту планувалося створювати на базі російського "Сантиметр-М" калібру 152 міліметри. Єгипетська сторона відмовилася надати "Аметех" технічну документацію на М109, пославшись на заборону США. В даний час на озброєнні Єгипту перебувають близько 420 гаубиць М109А1/А2.

Снаряди "Сантиметр-М", на базі яких і планувалося створювати боєприпаси для гаубиць М109, призначені для ураження танків і артилерії противника, пунктів зв'язку і управління, укріплених вогневих позицій і мостів на дальності від 0,5 до 20 кілометрів. При довжині снаряда 86 сантиметрів його осколково-фугасна частина важить 41 кілограм. У 1994 році США вели з "Аметехом" переговори про створення 155-міліметрового снаряду на базі "Сантиметр-М" для гаубиць М109.

Загалом американська сторона виділила на доопрацювання і демонстрацію снаряда на базі "Сантиметр-М" 215 мільйонів доларів, проте російське Міністерство оборони угоду заблокувало.

В УТИЛЬ

Росіяни спишуть два найбільші атомні підводні човни

ВМФ Росії до кінця 2013 року виведе зі свого складу два найбільші в світі атомні підводні човни "Северсталь" і "Архангельськ", побудовані за проектом 941 "Акула". До 2018-2020 року обидва АПЧ утилізують. Дані АПЧ є застарілими, а їх переобладнання економічно невигідним. Ремонт і модернізація однієї "Акули" обійдеться дорожче, ніж будівництво сучасного підводного човна проекту 955 "Борей".

Третій з діючих підводних човнів проекту 941 – "Дмитрий Донской" – використовуватиметься для випробування озброєння до 2017 року. Його долю вирішуватимуть окремо.

Інформація про можливу утилізацію підводних човнів проекту "Акула" з'явилася у вересні 2011 року, проте незабаром була спростована.

Підводні човни проекту "Акула" мають водотоннажність в 48 тисяч тонн, розвивають швидкість до 25 вузлів і володіють автономністю в 180 днів. Екіпаж розрахований на 160 чоловік, у тому числі 52 офіцери. Основу озброєння підводних човнів становлять ракети Р-39 "Варіант", торпеди "Водоспад" і ПЗРК "Ігла-1". Випуск ракет Р-39 в Росії припинений. На думку колишнього начальника головного штабу ВМФ адмірала Віктора Кравченка, саме зупинка виробництва ракет і вплинула на рішення списати "Акули".

НА ОЗБРОЄННЯ

Нові літаки Як-130 для ВПС Росії

Навчальний авіаційний центр ВПС Росії отримав ще 3 нових навчально-бойових літаки Як-130. Це перша в цьому році партія Як-130, виготовлених на Іркутському авіаційному заводі для ВПС Росії. Нові літаки мають бортові номери 46-48.

Відповідно до контракту, Іркутський авіаційний завод, що входить у ВАТ "Корпорація "Іркут", повинен поставити Міністерству оборони Росії 55 навчально-бойових літаків Як-130 до кінця 2015 року.

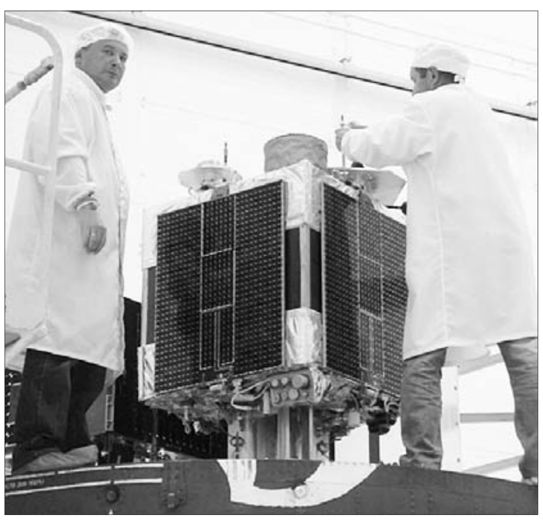
На даний момент на озброєнні ВПС РФ знаходяться вже 29 Як-130, з них 11 виготовлені НАЗ "Сокіл" за першим контрактом у 2010-2011 році.

Планується, що до кінця 2013 року ВПС Росії отримають ще 16 літаків Як-130.

ФОРС-МАЖОР

Україна припинить використання “Січ-2”

Супутник дистанційного зондування Землі “Січ-2”, з яким уже майже півроку втрачено зв’язок, буде виведено з подальшої експлуатації. Про це повідомляє прес-служба ДКАУ.

Як повідомляється, з 12.12.2012 року зв’язок з космічним апаратом дистанційного зондування Землі “Січ-2” відсутній. За цим фактом Державним космічним агентством України було створено спеціальну комісію з визначення причин виникнення несправності на борту космічного апарата, за наслідками роботи якої встановлена неможливість подальшого використання супутника “Січ-2” у зв’язку з остаточною втратою енергопостачання.

“Це наш перший серійний супутник ДЗЗ нового покоління. Гарантійний термін його служби – 3 роки, ми його успішно експлуатували трохи менше”, – сказав співрозмовник агентства.

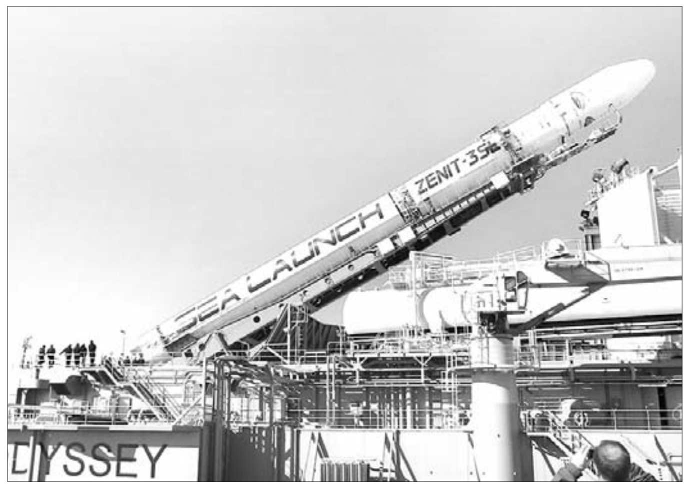
“В даний час вже розпочата підготовка до запуску другого серійного українського супутника ДЗЗ нового покоління – оптико-електронного КА “Січ-2М”. Пуск намічений на кінець 2014 року”, – повідомив він.

ПЛАНИ

РКК “Енергія” виконає в 2014 році чотири пуски з “Морського старту”

РКК “Енергія” має намір виконати в 2014 році чотири запуски з плавучого космодрому в Тихому океані в рамках програми Sea Launch (“Морський старт”), повідомив РІА “Новости” президент корпорації Віталій Лопота за підсумками ради директорів.

“На раді заслухали аудиторів з компанії PricewaterhouseCoopers, обговорювали програму на 2014 рік. Попередньо запланували чотири запуски з “Морського старту”. А далі – по наростаючій. Можемо і п’ять виконати, тут багато що залежатиме від наших партнерів”, – сказав Лопота.

Він також підтвердив, що аварійна комісія точно встановила причину аварійного запуску ракети-носія “Зеніт-3SL” з “Морського старту” 1 лютого 2013 і виробила рекомендації з виключення повторення подібної ситуації.

“Як я вам і говорив, аварія сталася на четвертій секунді польоту через відмову бортового джерела потужності при порушенні в роботі насоса, який під тиском подає масло для гідравлічних систем. Інших причин не виявлено”, – уточнив глава РКК “Енергія”.

ЄКА до 2017 року підкорить МКС

НАМІРИ

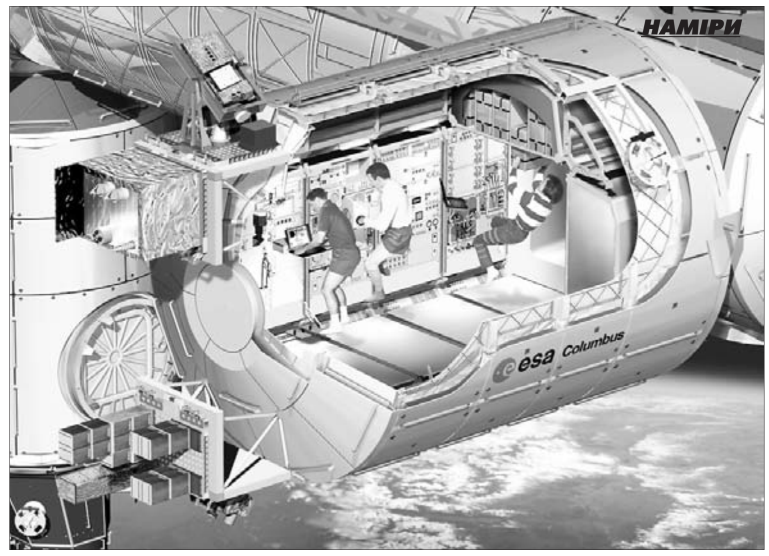
Європейське космічне агентство (ЄКА) вважає Міжнародну космічну станцію фундаментом в космічних дослідженнях і програмах. ЄКА планує найближчим часом почати активний розвиток в цю сторону і активно збільшувати свою присутність на станції, а також участь у різних дослідженнях.

За словами керівництва ЄКА, МКС стала дійсно міжнародною з початком участі Європейського агентства в даному проекті. Сам проект МКС – це проект, в якому беруть участь 16 країн, і 11 з них представляє Європейське космічне агентство. Звичайно, Росія і США є більшими гравцями на МКС, також Канада має своє місце в екіпажі, але і Європейське агентство хоче відправляти своїх космонавтів на станцію для досліджень.

Також ЄКА нагадало про новий космічний загін, який створили ще чотири роки тому. До складу даного загону увійшли шість астронавтів з Європи. Перший з цих шести, Лука Пармітано, уродженець Італії, 29 травня полетів на “Союзі” у складі 36-ї експедиції МКС.

Вже в 2014 році ЄКА планує відправити жінку-астронавта Саманту Крістофоретті, яка теж з Італії. Раніше вважалося, що Саманта полетить на МКС в 2015 році, але її політ вдалося прискорити. Також в 2014 році на станцію має полетіти і астронавт з Німеччини Олександр Герст.

Вже у 2015 році у ЄКА заплановано відправку на МКС астронавта з Великобританії, ним став Тімоті Пік, чия кандидатура була затверджена на минулому тижні. Ще двоє астронавтів Європи відправляться на Міжнародну космічну станцію в 2017 році.

Верховна Рада прийняла за основу законопроект “Про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми на 2013-2017 роки”

Верховна Рада України прийняла за основу проект Закону “Про затвердження Загальнодержавної цільової науково-технічної космічної програми на 2013-2017 роки”. Про це повідомляє прес-служба ДКАУ.

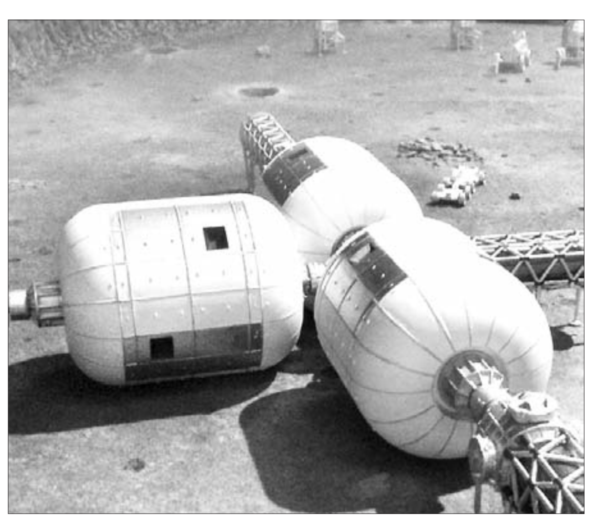
Програма спрямована на підвищення ефективності використання космічного потенціалу для вирішення актуальних завдань соціально-економічного, екологічного, культурного, інформаційного і науково-освітнього розвитку суспільства, забезпечення національної безпеки та захисту геополітичних інтересів держави.

Виконання програми, зокрема, забезпечить формування космічної системи спостереження Землі та геофізичного моніторингу “Січ”; експлуатацію системи координатно-часового і навігаційного забезпечення; оперативне надання державним органам послуг космічного зв’язку і ретрансляції даних, координатно-часового та навігаційного забезпечення; проведення наукових космічних досліджень з астрофізики, космічної біології та матеріалознавства в рамках національних і міжнародних проектів; створення наукових приладів для участі в міжнародних наукових експериментах. Орієнтовний обсяг фінансування програми становить 2,58 млрд гривень, у тому числі з державного бюджету – 1,12 млрд гривень.

АМБІЦІЇ

NASA і бізнесмени з Bigelow Aerospace починають колонізацію космосу

У планах сміливих приватних компаній – будівництво населеної бази на супутнику Землі і колонізація інших планет та астероїдів.

Компанія Bigelow Aerospace, спрямована на розвиток космічного туризму, розповіла про довгострокові плани освоєння космосу. Саме з цією метою вона зажадала у NASA серію космічних досліджень. Американська влада розцінює такий інтерес як додаток до своїх стратегічних планів освоєння космічного простору за рамками проекту Міжнародної космічної станції. Раніше Bigelow Aerospace і NASA працювали разом над створенням надувного модуля для МКС. “Ми вирішили по-новому поглянути на перспективи людства в космосі”, – розповів керівник космічних операцій NASA Уїлліам.

Згідно з планами NASA, люди зуміють висадитися на астероїд вже через 12 років, а на Марс – в 2035 році. У недалекому майбутньому американці перемістять невеликий астероїд на орбіту Місяця, щоб надалі космонавти могли безперешкодно висаджуватися на його поверхні. До того часу їм будуть допомагати працювати колеги з місячної бази, побудованої Bigelow Aerospace.

Україна розпочала серійне виробництво двигунів для РН Vega

Україна розпочала виробництво перших серійних маршових двигунів четвертого ступеня для нової європейської ракети-носія Vega легкого класу. Про це повідомляє “Інтерфакс-Україна” з посиланням на джерело в космічній галузі.

Як повідомляється, на сьогодні виробництво серійних маршових двигунів четвертого ступеня для ракети-носія Vega українською стороною вже налагоджено, поставку першого серійного виробу замовнику намічено на початок 2014 року.

Відповідно до діючого контракту в 2014-2015 роках українська сторона має поставити замовнику перші п’ять таких двигунів: три в 2014 році, два – в 2015 році. Проте після другого успішного пуску ракети-носія Vega на початку травня поточного року європейські партнери по проекту вже озвучили зацікавленість у нарощуванні темпів просування програми та зсуві термінів поставки першого серійного двигуна на 2013 рік. У зв’язку з цим українська сторона готова обговорювати це питання з європейськими партнерами та, за умови досягнення домовленості, прискорити поставку двигуна.

РОЗРОБКИ

У Литві завершується створення мініатюрного супутника

Команда ентузіастів завершує в Литві роботи зі створення мініатюрного супутника, який намічено в листопаді вивести на навколоземну орбіту за допомогою американського носія, повідомляє агентство “Белта-Ельта”.

“Незважаючи на свої малі розміри, наш апарат міг би працювати “космічним двірником”, – зазначив керівник проекту Вітяніс Бузас.

Внесок у створення супутника зробили близько 300 осіб – вчені, студенти, інженери, програмісти. “Готові всі функціональні моделі систем. Йде процес їх інтеграції – компонування в єдине ціле”, – повідомив Бузас.

“Наша розробка зацікавила американців ракетним двигуном, який може широко застосовуватися на малих супутниках, екологічним паливом для нього і мініатюризацію технологій”, – розповів керівник місії.

Одна з найбільш привабливих ідей литовської розробки пов’язана з можливістю її подальшого використання для збирання космічного сміття. “Пришвартувавшись до більш великого штучного тіла, мініатюрний супутник включає свій двигун, щоб уповільнити швидкість руху об’єкта. В результаті той потрапляє в атмосферу й згоряє, а двірник переходить до наступного об’єкта”, – змалював технологію космічного прибирання Бузас. На висоті 400 км над Землею супутник працюватиме близько півроку. Його, в пам’ять про літак, на якому в 1933 році литовські льотчики здійснили переліт через Атлантику, назвуть “Літуаніка САТ-1”.

Сто боевых вылетов за 90 дней боёв…

Герой Советского Союза генерал– лейтенан авиации Павел Берестнёв, со дня рождения которого 2 июня исполняется 100 лет, был человеком своего времени – мужественным, отважным и самоотверженным. Уже за три месяца участия в Великой Отечественной войне он совершил около 100 боевых вылетов, был тяжело ранен и в строй вернулся спустя почти год. Всего за годы войны лётчиком Берестнёвым было выполнено около 200 боевых вылетов и уничтожено 14 самолётов противника.

Родился Павел Берестнёв 2 июня 1913 года в деревне Покровка на Смоленщине в крестьянской семье. Окончив школу, помогал отцу по хозяйству, работал селькором в газете "Социалистическая деревня". В 17 лет подался на Донбасс, где устроился работать на шахту. Вернувшись в родную деревню, поступил на работу в колхоз, выполнял задания сельского Совета по проведению хлебозаготовок.

В 1933 году двадцатилетний колхозник приехал в Москву. В столице он устроился на работу кровельщиком и параллельно учился в школе рабочей молодёжи при заводе "Серп и молот". Уже тогда Павел Берестнёв и работал самоотверженно, всегда находясь среди передовиков, и активно занимался общественной деятельностью. Так, за активную работу по подготовке к Х съезду ВЛКСМ молодой рабочий был награждён именными часами.

1936 год стал для Павла судьбоносным: он был призван в ряды Рабоче-крестьянской Красной армии и, получив комсомольскую путёвку в авиационное училище, стал курсантом-авиатором.

Учиться до войны лётчику Берестнёву пришлось дважды: в 1939 году он окончил Качинскую военную авиационную школу лётчиков, в 1940 году – курсы усовершенствования штурманов Военно– воздушных сил.

Сразу же с началом Великой Отечественной войны попасть в действующую армию лейтенанту Павлу Берестнёву не удалось. Боевое крещение Павла состоялось в марте 1942 года в небе над Керчью. Летать в этот период ему довелось на истребителе Як-1. И первая личная победа молодым лётчиком была одержана 3 мая – именно в этот день он сбил свой первый самолёт – бомбардировщик Ju-87.

Схватки с врагом не прекращались ни на день, и с каждым днём росло боевое мастерство лётчика Берестнёва. Бывало, истребители совершали по нескольку боевых вылетов днём, а потом – ещё и ночью. При этом с погодными условиями тогда не считались вообще: враг должен быть остановлен любой ценой!..

30 мая 1942 года группа истребителей 45-го истребительного авиационного полка, в составе которой был и лейтенант Павел Берестнёв, нанесли штурмовые удары по двум аэродромам противника. Пушечным и пулемётным огнём "яков" на земле были уничтожены или выведены из строя 11 немецких самолётов – 8 истребителей Ме-109 и 3 бомбардировщика Не-111. Это был очень удачный боевой вылет, ведь кроме уничтоженных самолётов на обратном пути к своему аэродрому лётчики обнаружили, атаковали с ходу и уничтожили два немецких эшелона с боеприпасами!

Роковым для лейтенанта Павла Берестнёва чуть было не стало сражение за Севастополь. В начале июня 1942 года, чувствуя силу сопротивления защитников города и не добившись решающих успехов на главном направлении, противник попытался развить наступление вдоль Ялтинского шоссе в направлении на Сапун-гору. Сюда же была нацелена и вся фашистская авиация. Противодействовал ей главным образом наш наиболее свежий и многочисленный по составу 45-й истребительный авиаполк.

В один из дней лётчиками полка было совершено 3 боевых вылета, и во время каждого из них состоялись воздушные бои. Сбито в них было два самолёта противника – бомбардировщик Ju-88 лейтенантом Иваном Шматко и истребитель Ме-109 лейтенантом Николаем Лавицким. Но, увы, не обошлось без потерь: был сбит самолёт лейтенанта Павла Берестнёва. Получив ранения в руку и ногу, лётчик выпрыгнул с парашютом и благополучно приземлился.

Однако раны Павла были серьёзными, и лечение продолжалось довольно долго.

К тому моменту, когда Павел вернулся в родной полк, часть находилась на переучивании в столице Осетии городе Орджоникидзе. Полк переучивался на американский истребитель Р-40 "Киттихаук". На фронт 45-й истребительный авиаполк вернулся в феврале 1943 года, а уже в марте вступил в боевые действия по обороне Северного Кавказа.

Каждый боевой вылет давался Павлу нелегко – сказывались последствия ранений. Тем не менее, за неполный месяц, с 20 марта по 17 апреля 1943 года, он совершил 28 боевых вылетов и принял участие в 11 воздушных боях, в которых сбил 7 вражеских самолётов лично и один – в паре с ведомым. Благодаря своей результативности уже в апреле 1943 года старший лейтенант Павел Берестнёв считался одним из сильнейших лётчиков полка.

К маю 1943 года заместитель командира авиационной эскадрильи 45-го истребительного авиационного полка 216-й смешанной авиационной дивизии 4-й Воздушной армии Северокавказского фронта старший лейтенант Павел Берестнёв совершил 131 боевой вылет, в воздушных боях сбил 10 самолётов противника лично и 2 – в составе группы. Указом Президиума Верховного Совета СССР от 24 мая 1943 года за образцовое выполнение заданий командования и проявленные мужество и героизм в боях с немецко-фашистскими захватчиками гвардии старшему лейтенанту Берестнёву Павлу Максимовичу присвоено звание Героя Советского Союза с вручением ордена Ленина и медали "Золотая Звезда".

Вскоре 45-й полк был переброшен на Южный фронт, в район Донбасса – туда, где когда-то, задолго до начала войны, начинал свою трудовую карьеру смышлёный паренёк со Смоленщины. А в июне того же года 45-й истребительный авиационный полк стал 100-м гвардейским истребительным авиационным полком.

В конце 1943 года гвардии капитан Павел Берестнёв был направлен на учёбу в Военно-воздушную академию.

После Победы над фашистской Германией лётчик П.Берестнёв служил на различных командных должностях в ВВС. В 1961 году генерал-лейтенант авиации Павел Берестнёв уволился в запас. Проживал в столице Североосетинской АССР.

Скончался на 68-ом году жизни 20 мая 1981 года. Похоронен во Владикавказе в ограде Осетинской церкви. Его имя носит Череповская средняя школа в Хиславичском районе Смоленской области – школа, которую заканчивал Герой.

Подготовил Алексей Тригуб.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

3 – 9 червня

3 червня 1883 р. *у Росії побудовано літаки з паровими двигунами.*

3 червня 1901 р. *народився засновник штурманської служби СРСР, флаг-штурман, Головний штурман ВПС СРСР Б.В.Стерлігов.*

3 червня 1944 р. *народився військовий льотчик, Міністр оборони України (1991–1993) К.П.Морозов.*

3 червня 1945 р. *народився заступник начальника Генерального штабу Збройних Сил України (1999–2009 р.) Г.І.Іващенко.*

3 червня 1957 р. *відбувся перший політ радянського гелікоптера з ГТД Мі-6. Пілотував його льотчик-випробувач Р.І.Капрелян.*

3 червня 1965 р. *народився льотчик–випробувач АНТК ім. О.К.Антонова Є.К.Лушаков. Загинув при виконанні транспортного польоту на Ан-74.*

3 червня 1968 р. *прийнята на озброєння ракета з підводним стартом "Аметист".*

4 червня 1943 р. *вийшла постанова "Про створення ради з радіолокації при Державному комітеті оборони".*

5 червня 1783 р. *відбувся перший публічний політ братів Монгольф'є на повітряній кулі, яка була наповнена гарячим повітрям.*

5 червня 1910 р. *здійснено перший в Росії й Україні політ літака вітчизняної конструкції "Кудашев-1", О.С.Кудашев.*

5 червня 1916 р. *народився заслужений військовий льотчик, Герой Радянського Союзу Ф.Ф.Прокопенко.*

5 червня 1945 р. *народився начальник Чернігівського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою полковник І.А.Остренко.*

5 червня 1946 р. *народився військовий льотчик, перший заступник Головнокомандувача ВПС ЗС України (1999– 2004) Л.П.Фурса.*

5 червня 1957 р. *здійснив перший політ дослідний зразок важкого транспортного вертольота Мі-6 із двигунами ТГДД–25В, екіпаж Р.І.Капреляна.*

5 червня 1964 р. *створено ВАТ "Український науково-дослідний інститут авіаційних технологій" .*

5 червня 1993 р. *ВАТ "Мотор Січ" отримало сертифікат аерокосмічного відділення французької фірми "БЮРО ВЕРІТАС" про відповідність системи якості підприємства вимогам міжнародного стандарту.*

5 червня 1996 р. *створено Інститут космічних досліджень НАНУ–НКАУ.*

5 червня 2001 р. *в Омську відновив польоти Ан-70, відремонтований після вимушеної посадки 27 січня 2001 р.*

6 червня 1889 р. *народився авіаконструктор І.І.Сікорський (25.05 за ст.ст.).*

6 червня 1911 р. *здійснено перший пошук підводного човна з літака, лейтенант В.В.Дибовський, поручик Гельгар на літаку "Блеріо".*

6 червня 1948 р. *народився військовий льотчик, заступник командувача 14-го АвК (1997–2001) Л.І.Алєксандров.*

6 червня 1957 р. *народився засновник науково-технічного журналу "Авіація загального призначення" ("АОН", м. Харків) А.С.Арасланов.*

6 червня 1971 р. *здійснено запуск КК "Союз-11", Г.Т.Добровольський, В.М.Волков, В.І.Пацаєв. Перший екіпаж ОС "Салют". Під час повернення на Землю сталася розгерметизація СА, космонавти загинули.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

3 – 9 червня

7 червня 1898 р. *народився заступник начальника ВВС ВМФ СРСР Герой Радянського Союзу Ф.Г.Коробков.*

7 червня 1917 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР А.А.Манучаров.*

7 червня 1923 р. *народився провідний конструктор КБ Хіммаш ім. Ісаєва гальмівних двигунових установок для КК “Восток” і “Восход”, використовуваних для повернення на Землю всіх космонавтів, М.Г.Скоробогатов.*

7 червня 1937 р. *народився військово-морський льотчик А.Є.Данський.*

7 червня 1934 р. *народився провідний інженер АНТК ім. Антонова з льотних випробувань літаків О.В.Ларіонов. Загинув в авіакатастрофі на літаку Ан-32П під час гасіння пожеж в Іспанії.*

7 червня 1947 р. *відбувся перший політ жінки, льотчика-випробувача О.М.Ямщикової на реактивному літаку Як-15.*

7 червня 1967 р. *отримано перше кольорове зображення Землі з космосу (“Молнія-1”).*

7 червня 1983 р. *відбувся запуск автоматичної міжпланетної станції “Венера-16”.*

7 червня 1988 р. *було запущено космічний корабель “Союз ТМ-5” (О.Я.Солов’єв, В.П.Савіних та представник Болгарії О.Александров).*

7 червня 2005 р. *створено концерн “Авіаоєнремонт”.*

7 червня 2011 р. *здійснено запуск КК “Союз ТМА-02М” з екіпажем, С.А.Волков, М.Е.Фоссум (США), С.Фурукава (Японія) (ЕО МКС– 28/29).*

8 червня 1964 р. *народився директор Адміністративного департаменту МО України Ю.М.Занін.*

8 червня 1920 р. *народився кращий ас ВВв, тричі Герой Радянського Союзу, маршал авіації І.М.Кожедуб.*

8 червня 1927 р. *народився заслужений льотчик–випробувач СРСР Л.В.Фоменко.*

8 червня 1956 р. *народився командувач Сил підтримки ЗС України С.С.Трегубенко.*

9 червня 1917 р. *на заводі А.А.Анатри в Одесі побудовано навчальний літак “Анаде” (“Анатра-Д”) з подвійним керуванням.*

9 червня 1947 р. *створено завод “Газапарат” №2 (зараз – ДП ВО “Київприлад”).*

9 червня 1953 р. *відбувся перший політ французького конвертольота SO– 1310 “Фарфадет”.*

9 червня 1961 р. *при перехопленні протиракетою В-1000 балістичної ракети Р-12 було знищено її штатну (термоядерну) боєголовку.*

9 червня 1967 р. *народився начальник Тилу ЗС України Є.П.Гороховський.*

9 червня 1967 р. *народився льотчик–випробувач АНТК ім. О.К.Антонова Д.В.Тюрін.*

Огненное небо 1941 года над Черным морем

Продовження. Початок в №21.

Звонит начальник ПВО флота полковник И.Жилин: “Открывать ли огонь по неизвестным самолетам?..” Оперативный дежурный обратился к стоявшему рядом с ним начальнику штаба флота контр-адмиралу И.Елисееву: “Что ответить полковнику Жилину?” “Доложите командующему”, – отвечает начальник штаба... Рыбалко докладывает комфлоту... Заметим, что разговор на разрешение об открытии огня происходит буквально за 8-10 минут до появления над Севастополем вражеских самолетов.

Происходит разговор:

Ф.Октябрьский. “Есть ли наши самолеты в воздухе?”

Н. Рыбалко. “Наших самолетов нет”.

Ф.Октябрьский. “Имейте ввиду, если в воздухе есть хоть один наш самолет, вы завтра будете расстреляны... (И это вместо того, чтобы дать команду и поднять на перехват вражеских самолетов свои истребители)”.

Н.Рыбалко. “Товарищ командующий, как быть с открытием огня?”

Ф.Октябрьский. “Действуйте по инструкции...” (Тобишь, “Стой на месте – иди сюда”).

Естественно, такой ответ не мог удовлетворить оперативного дежурного. Рыбалко снова обращается к контр– адмиралу И.Елисееву: “Что ответить полковнику Жилину?..” “Передайте приказ открыть огонь”, – решительно сказал И.Елисеев.

– Открыть огонь! – скомандовал Н.Рыбалко начальнику ПВО.

Но и полковник Жилин хорошо понимал весь риск, связанный с этим приказом. “Имейте ввиду, вы несете полную ответственность за это приказание. Я записываю его в журнал боевых действий”, – ответил начальник ПВО флота полковник И.Жилин вместо того, чтобы произнести короткое флотское “Есть!”. “Записывайте куда хотите, но открывайте огонь по самолетам!” – уже почти истерично кричит, начиная нервничать, Рыбалко... Время 3 ч. 7 мин. Константиновский пост СНиС доносит оперативному дежурному штаба ЧФ, что слышен гул моторов самолетов. Немецкие самолеты подходили к Севастополю, крадучись, на небольшой высоте. В городе завыли сирены воздушной тревоги, на Корабельной стороне заревел гудок Морзавода. Вдруг шумно все зашевелилось... В штабе флота вскрывали пакеты, лежавшие неприкосновенными до этого рокового часа. На аэродромах раздавались пулеметные очереди – истребители опробовали боевые патроны. Зенитчики снимали предохранительные чеки со своих пушек. В темноте двигались по бухтам катера и баржи. Корабли принимали снаряды, торпеды и все необходимое для боя. На береговых батареях поднимали свои тяжелые тела огромные орудия, готовясь прикрыть огнем развертывание флота.

Первый бомбардировщик появился над Севастополем в 3.13 22 июня. Он был обнаружен и освещен прожекторами, но в тот же момент поступил приказ выключить прожектора и не открывать огонь. Начальник штаба 61-го зенитно–артиллерийского полка объяснял это приказом, поступившим из штаба ПВО флота. Однако И.Жилин в своих воспоминаниях утверждает, что ни от начальника штаба флота, ни от начальника штаба ВВС Черноморского флота полковника Кузнецова он не смог добиться никаких конкретных указаний, и сам, на свой страх и риск, приказал командирам частей ПВО “все самолеты, которые появляются в районе Севастополя, считать вражескими, освещать прожекторами и открывать по ним огонь”, а действия начальника штаба 61-го ЗЕНАП майора И.Семенова объясняет нечеткими действиями самого командира полка.

“С 3 ч. 15 мин. до 3 ч. 50 мин. к оперативному дежурному штаба ЧФ поступило несколько донесений с постов СНиС о сбрасывании с самолетов бомб в различных пунктах главной базы. В 3 ч. 48 мин. в городе разорвались 2 бомбы, а в 3 ч. 52 мин. в районе водной станции разорвалась третья. В 4 ч. 12 мин. 59-й батареей сбит самолет противника. В 4.13 над главной базой установлен барраж истребителей”, – зафиксированы события ночи на 22 июня 1941 года в Историческом журнале Черноморского флота. Тот, кто фиксировал эти события, еще не знал, что самолеты противника сбрасывали не бомбы, а донные неконтактные мины, стремясь закупорить эскадру Черноморского флота в главной базе. Мины сбрасывались на парашютах, чем было вызвано подозрение в высадке воздушного десанта.

В первом налете на главную базу Черноморского флота приняло участие четыре (по другим источникам – 5 или даже 9) немецких бомбардировщика “Хейнкель” Не-111 из состава бомбардировочной эскадры KG-4. Самолеты выходили на цель по одному, с большими интервалами (15-25 минут).

Самолеты противника встретили мощный отпор зенитных батарей и кораблей. Два из них зенитчиками флота были сбиты (по другим данным, один “Хейнкель” был сбит и упал в море в 4.10, однако по немецким документам, авиагруппа II/KG-4 безвозвратных потерь в тот день не имела). Зенитная артиллерия ПВО Севастополя израсходовала 2150 снарядов. Кроме того, ураганный огонь по немецким бомбардировщикам вела зенитная артиллерия кораблей ЧФ. Когда крейсер “Червона Украина” открыл стрельбу по самолетам, военком корабля В.Мартынов спросил у командира корабля Н.Басистого: “В чем дело, почему стреляем?” Тот ответил: “Приказано вести огонь из малокалиберных зениток по самолетам, появлявшимся в непосредственной близости от корабля, из 100 мм установок пока огня приказано не открывать”... Да, дела! Ночь была... В 3 ч. 50 мин. налет фашистской авиации закончился. Военные объекты главной базы не пострадали. Вражеские самолеты сбросили несколько магнитных мин на входном фарватере и в Северной бухте. Две мины были сброшены в центре Севастополя и на Приморском бульваре, в районе памятника затопленным кораблям. Мины спускались на парашютах, и жители приняли их за десант. Невооруженные севастопольцы, женщины и даже дети бросились к месту приземления, чтобы схватить фашистов. Но мины взрывались, появились жертвы и их число росло. Но все же часть мин упало в воду, и места их приводнения были неизвестны. Это свидетельствовало о том, что командование флота, переводя корабли на повышенную боевую готовность, совершило тактически непростительную ошибку, которая могла привести к тяжелейшим последствиям: не предусмотрело рассредоточения кораблей на случай нападения с воздуха. О замыслах противника минировать выход из бухты, а затем бомбовыми ударами пикировщиков уничтожить запертые там корабли, конечно же, нетрудно было догадаться.

В 4 ч. 35 мин. командующий флотом приказал провести траление от мин опасных районов. По фарватерам и местам попадания мин начали ходить быстроходные катера, сбрасывая глубинные бомбы, которые вызывали детонацию магнитных мин. Было важно то, что противник в первый день войны не потопил в Севастополе ни одного корабля и причинил флоту лишь незначительные повреждения.

Не принесли успеха гитлеровцам авиационные удары и в других районах.

За первым налетом последовал второй, третий... Враг предпринимал их систематически. В отражении воздушных атак противника активно использовалась истребительная авиация и все средства противовоздушной обороны. Для прикрытия неба Севастополя со стороны моря была построена и установлена на Бельбекском рейде плавучая зенитная батарея №3 (командир капитан-лейтенант С.Мошенский). Заметим, что действия ее личного состава были сплошным подвигом. За восемь месяцев батарея, участвуя в отражении многочисленных налетов, сбила 22 самолета противника.

ПВО Дунайской военной флотилии (командующий контр-адмирал Н.Абрамов), входившей в состав Черноморского флота, состояла из 46-го отдельного зенитного артдивизиона и переданной в оперативное подчинение 96-й истребительной авиаэскадрильи.

В первый же день войны вражеская авиация пыталась нанести удар по Измаилу. В воздух поднялась 96-я отдельная истребительная авиаэскадрилья флота. Завязался первый на Черноморском театре воздушный бой, в ходе которого командир эскадрильи капитан А.Коробицын, старший лейтенант Л.Борисов и лейтенант Н.Черкасов сбили по самолету противника, а лейтенант М.Максимов – два (за этот подвиг он был награжден орденом Красного Знамени). Остальные бомбардировщики беспорядочно сбросили бомбы и скрылись.

Налеты вражеской авиации на базы флота продолжались и в последующие дни. 23 июня в 00 час. 25 мин. немецкие самолеты появились в воздухе на подступах к Очакову. Они были встречены огнем зенитчиков 26-го отдельного зенитно-артиллерийского дивизиона. Самолеты противника сбросили на парашютах мины в море южнее Очакова и скрылись. Вечером того же дня к городу снова пытались прорваться восемь вражеских бомбардировщиков. Но зенитчики были начеку. Метким зенитным огнем три самолета были сбиты.

Авиация противника ставит неконтактные донные магнитные мины

В результате налетов вражеских самолетов на фарватерах флота все более возрастала минная опасность. Первоначально считали, что враг ставит обычные якорные мины. 22 июня корабли охраны водного района (ОВР) главной базы (командир контр-адмирал В.Фадеев) провели траление Южной и Северной бухт, а также фарватера по Инкерманскому створу. Мин обнаружено не было. Однако в 20 час. 30 мин. того же дня у Карантинной бухты на мине подорвался и затонул буксир “СП-12”. В первые дни войны погиб на мине и 25-тонный плавучий кран, подорвался эсминец “Быстрый”, но его экипаж успел посадить корабль на мель у Константиновской батареи... Противник применял новейшие, неконтактные мины. Для их уничтожения сначала использовались глубинные бомбы, сбрасывавшиеся быстроходными катерами, затем – тральплотики, трал-баржи... Выставленные противником магнитные мины имели приборы кратности, что сильно затрудняло борьбу с ними. Мины срабатывали под воздействием магнитного поля корабля, а ни один корабль Черноморского флота не был оборудован размагничивающим устройством. Отсутствовали и тралы для траления магнитных мин.

Далі буде.

Ігор Чичкань. Людмила Кошелєва.

Матеріал до друку підготував Володимир Алексєєв.

Аби сонце не стало ворогом

Незабаром в Україні розпочнеться пляжний сезон, і всі із великим задоволенням попрямують відпочивати чи то на річку, чи то на море. Більшість з нас починають використовувати сонячні промені, аби набути красивого забарвлення шкіри. Влітку ми намагаємось якомога більше часу проводити на сонці, не звертаючи увагу на час дня. Але хочеться знову нагадати, не поспішайте відразу добитися хорошої засмаги, адже шкірі потрібно виробити захисний шар пігменту.

Гарний рівний загар – найкращий подарунок на пам'ять від літнього сонечка. Однак це тільки в тому випадку, якщо Ви, загоряючи, не отримали надвисоку дозу сонячних променів, результатом якої став опік. Останній можливий навіть в тому випадку, якщо Ви дотримувалися всіх заходів безпеки і не нехтували спеціальними засобами захисту. Всі ми знаємо, що помірний вплив сонячних променів на організм здорової людини корисний, сонячне світло сприяє утворенню необхідного для нашого здоров'я вітаміну D, який допомагає організму засвоювати кальцій, необхідний для формування кісток. Але надлишок ультрафіолету шкідливий і може бути небезпечний. Завжди необхідно пам'ятати, що засмага – захисна реакція організму на вплив сонячних променів на шкірний покрив. І не варто виправдовувати своє надмірне перебування на сонці бажанням запастися вітаміном D на рік вперед. Лікарі підкреслюють, що "набрати" його про запас не вийде. Більше того, фахівці відзначають, що для того, щоб організм отримав добову дозу вітаміну D, достатньо того часу, що людина перебуває під променями сонця, коли йде на роботу і назад додому. А ось те, що в гонитві за бронзовим відтінком ви можете отримати надлишок УФ променів, який тягне за собою зниження імунітету, це факт.

Реакція шкіри людей на сонячні промені залежить від її типу. Шкіра блондинів або рудоволосих зі світло-блакитними, сірими, зеленими очима блідувата і більш чутлива до впливу сонячної радіації через нестачу шкірного пігменту меланіну, а значить – більш схильна до сонячних опіків. Володарям такого типу шкіри слід уникати тривалого перебування на сонці та більше уваги звертати на її захист. Якщо у Вас – карі очі, смаглява шкіра і темне волосся, це означає, що Ви менш схильні до сонячних опіків і швидше загоряєте. Однак це не означає, що Ви повинні нехтувати засобами захисту.

Взагалі не слід довго перебувати на сонці літнім людям, дітям до 2 років, вагітним жінкам, а також особам, які страждають на хронічні захворювання легенів, а також серцево-судинні захворювання і захворювання кровоносних судин. Категорично не можна засмагати, якщо на Вашій шкірі багато родимок.

Перед кожним виходом на сонце влітку обов'язково застосовувати спеціальні засоби з сонцезахисним фактором. Причому це треба робити незалежно від того, куди Ви йдете: на пляж, просто на прогулянку спекотними міськими вулицями або на прополку грядок на дачі.

Сьогодні сонцезахисні засоби випускають з різним значенням SPF (sun protection factor – сонцезахисний фактор), який характеризує ступінь захисту шкіри від UVB-променів, що викликають видимі пошкодження шкіри. Чим вищий коефіцієнт SPF, тим краще буде захищена Ваша шкіра від шкідливого впливу ультрафіолету. А це означає, що тим, у кого шкіра швидко загоряє на сонці, потрібно використовувати засоби з високим вмістом SPF, і навпаки.

Крім того, слід враховувати, що шкіра людини починає червоніти в середньому протягом 6-10 хвилин після появи на сонці. У зв'язку з цим позначення SPF 8 на баночці з кремом, наприклад, повідомляє, що шкіра буде захищена від появи почервоніння протягом 48-80 хвилин. Використовуйте спеціальні сонцезахисні креми для шкіри обличчя, яка особливо чутлива до впливу сонячних променів. Такі частини тіла, як обличчя, груди і руки, фахівці радять завжди захищати сонцезахисними засобами з SPF не менше 15. Особливо ретельно слід наносити засіб на ніс, який обгорає в першу чергу.

Якщо Ви перебуваєте під палючим сонцем біля моря або будь-якого іншого водоймища, то захист повинен бути вищим. У перші дні перебування на пляжі рекомендується використовувати захисний крем з SPF не менше 30. Наносити сонцезахисні препарати потрібно за 10-15 хвилин до виходу на сонце – саме стільки часу необхідно для того, щоб захист почав діяти. І пам'ятайте, що влітку наносити сонцезахисні засоби необхідно, навіть якщо на небі одні хмари!

Якщо ніяких засобів з сонцезахисним фактором у Вас під рукою немає, то можна скористатися порадами наших бабусь. Для засмаги можна змастити шкіру оливковою або будь-якою рослинною олією. Її необхідно втерти в шкіру за півгодини до виходу на вулицю. Також як захисний засіб можна нанести і розтерти на шкірі жирну сметану. Однак пам'ятайте, що ці засоби не сильно вбережуть, якщо Ви плануєте провести під палючими сонячними променями не одну годину.

Не варто нехтувати спеціальними засобами після засмаги у вигляді спеціального молочка, бальзаму або мусу. Ваша шкіра заслуговує дбайливого ставлення: адже в той час поки ви в гонитві за красою знаходилися під жарким сонцем, вона змушена була перегріватися і сохнути. Тому її варто зволожити, щоб не потріскалася від нестачі вологи і швидше відновилася.

А ще можете спробувати такий рецепт, що допоможе отримати красиву рівну засмагу. Перш ніж відправлятися на пляж, з'їжте морквину або випийте морквяний сік. Каротин, що міститься в цьому овочі, допоможе набути гарного відтінку.

І пам'ятайте – засмагати треба дозовано. У перші дні перебування в жаркому кліматі необхідно поступово звикати до процесу загоряння. Вашому організму необхідно кілька днів для того, щоб повністю адаптуватися до незвично великої кількості сонячних променів.

Час перебування на сонці слід збільшувати поступово. Перший день під прямими сонячними променями слід перебувати не більше 10-15 хв. Потім кожен день збільшуйте цей час на кілька хвилин. Уникайте періодів підвищеної сонячної активності – це час з 11 до 16 години дня. Тому радимо пересидіти цей час у приміщенні. Адже саме в період, коли сонце найбільш активно, люди найчастіше "згорають" і отримують важкі сонячні опіки. Найсприятливіший час для сонячних ванн – це ранок від 8 до 11 годин і післяобідній час від 16 до 17. Якщо Ви все-таки вирішили вибратися на сонце в "небезпечні години", обов'язково користуйтеся парасолькою. Запевняємо, Ви засмагнете навіть під нею! Більше того, у тих, хто засмагає під тентом, виходить більш рівна, а головне безпечна засмага.

Однак пам'ятайте, що в країнах з жарким кліматом навіть знаходження в тіні може не врятувати від опіків. Ви помилково думаєте, що після завершення процесу адаптації можете годинами перебувати на сонці. Як би не так! Фахівці не радять перебувати під прямими сонячними променями довше 30-40 хвилин поспіль. Якщо Ви застосовуєте спеціальні сонцезахисні засоби, час перебування під сонячними променями може збільшитися до 1-1,5 годин. Однак довше загоряти все одно не рекомендується. Максимальний термін перебування на сонці (навіть для вже засмаглого людини) не повинен перевищувати 2 годин. І навіть якщо Ваша шкіра не червоніє після перебування під палючими променями кілька годин поспіль, це не значить, що можна засмагати і далі. Адже перші ознаки опіку можуть з'явитися лише через 6-12 годин після перебування на сонці. Перебуваючи на пляжі, частіше звертайте увагу на шкіру. Ні в якому разі не можна допускати, щоб вона почервоніла. Це свідчить про те, що у цей день сонця для Вас достатньо.

Перебуваючи на пляжі, необхідно звертати увагу ще й на такі моменти. Після купання на шкірі залишаються крапельки води, через них вплив на шкіру сонячних променів збільшується в кілька разів, а значить легко можна обгоріти. Щоб уникнути таких неприємних наслідків, витирайте своє тіло після кожного купання. Сонцезахисний засіб варто наносити щоразу після виходу з води. Не сподівайтеся на те, що водостійкі креми наносити повторно не треба. Так, вони не змиваються під час купання, але легко стираються, коли ви витираєтеся рушником.

Наш організм, перебуваючи на сонці, швидко втрачає вологу, а шкіра швидше зневоднюється, тому пийте більше води. Після купання в солоному морі радимо обполіскувати тіло і волосся прісною. Не можна підставляти під прямі сонячні промені оголені груди. Лікарі попереджають, що засмагати топлес шкідливо і навіть небезпечно. Шкіра грудей дуже чутлива, а дія ультрафіолетових променів підвищує ризик розвитку мастопатії та інших захворювань молочної залози. Будьте обережніше під час вживання медикаментів. Вирушаючи на пляж, уважно вивчіть інструкцію і зверніть увагу на побічні ефекти прийнятих препаратів. Деякі ліки (транквілізатори, антигістамінні і засоби, що знімають нудоту) збільшують чутливість до сонячного світла.

Перебуваючи на сонці, обов'язково надягайте головний убір. Це допоможе уникнути сонячного удару і захистити від шкідливої дії сонячних променів на волосся. В іншому випадку воно може вигоріти і стати жорсткими та мати неживий вигляд. Бережіть від сонця свої очі! У сонячну погоду, а тим більше під час перебування на пляжі, обов'язково вдягайте сонцезахисні окуляри і не допускайте того, щоб очі опинялися під дією прямих сонячних променів. Офтальмологи радять вибирати для цих цілей не просто окуляри з затемненим склом, а якісні сонцезахисні окуляри, здатні забезпечити надійний захист від ультрафіолетових променів під час перебування на сонці. Носити сонцезахисні окуляри рекомендується завжди, коли Ви маєте справу з ультрафіолетовим випромінюванням на відкритому повітрі, тобто навіть у хмарні літні дні.

Якщо ж, незважаючи на ці поради, ви все-таки обгоріли на сонці, причому опік дуже сильний, вам можна тільки поспівчувати. Насамперед, поспішіть сховатися в якомусь приміщенні. Подальше перебування на сонці може тільки погіршити самопочуття. Першою ознакою сонячного опіку є почервоніння шкіри. Однак більшість з нас не звертають ніякої уваги на таку, здавалося б, дрібницю, і йдуть з пляжу тільки тоді, коли відчувають на шкірі вже помітне печіння. Наслідки невдалої засмаги у вигляді сильного болю і печіння – у найлегшому випадку, і підвищення температури – в гіршому, досягають свого піку приблизно через 12-15 годин після отримання опіку. Нешкідливий, на перший погляд, сонячний опік може обернутися сильними запальними реакціями і виникненням інфекції, що може зіпсувати весь відпочинок.

Щоб уникнути цього при опіку шкіри необхідно відразу вжити певних заходів. Насамперед, слід приймати велику кількість рідини. Якщо опік завдає сильного болю, прийміть знеболюючі препарати. Зняти роздратування і зволожити шкіру можна за допомогою спеціальних заспокійливих засобів у вигляді спреїв і лосьйонів, які продаються в аптеках. Перший засіб при сонячних опіках – це "Пантенол". Також можна використовувати й інші протиопікові засоби.

При легкому сонячному опіку полегшити біль і свербіж допоможе будь-який препарат-анестетик у вигляді аерозолю і мазі, який містить бензокаїн, бензилалкоголь або лідокаїн.

Зняти набряк, який може з'явитися внаслідок опіку, Вам допоможе аспірин.

Якщо нічого подібного у Вас під рукою немає, то для отримання охолоджуючого ефекту можна використовувати легке гіпоалергенне молочко для тіла або будь-який зволожуючий крем для обличчя та рук. Добре, якщо він містить екстракти ромашки або календули, а також вітамін Е. Перш, ніж наносити мазь або крем, обпалену шкіру потрібно охолодити. Для цього можна використовувати звичайну прохолодну водопровідну воду. Змочіть в ній серветку, прикладіть до шкіри. Після того, як серветка нагріється, її слід зняти і знову намочити в холодній воді.

Якщо Ви обгоріли на сонці, а жодних спеціальних засобів під рукою немає, нанесіть на шкіру один з народних засобів, які використовували ще наші бабусі. Зняти біль, почервоніння, свербіж можна кефіром, сметаною, кисляком. Ці кисломолочні продукти мають охолоджуючий ефект і швидко починають діяти, приносячи відчутне полегшення обгорілому на сонці. Через деякий час масу можна змити прохолодною водою або обережно витерти ганчіркою з м'якого матеріалу і нанести нову порцію. Якщо ніякої "молочки" у Вашому холодильнику не спостерігається, то місце опіку можна протерти свіжим соком сирої картоплі. Для цієї мети підійдуть також холодні компреси з міцного чорного або зеленого чаю. Швидко зняти біль від сонячного опіку допоможе компрес зі свіжих огірків. Їх слід очистити від шкірки, нарізати кружечками і прикласти до почервонілої шкіри. Свіжий огірок знадобиться, якщо обгоріло обличчя. На нього слід нанести кашку з натертого огірка. Через 15-20 хвилин її можна змити звичайною чайною заваркою. Це допоможе заспокоїти шкіру. У книгах з народної медицини зустрічається також рекомендація нанести на обпечене місце картопляний крохмаль. Зняти біль і охолодити шкіру допоможе також сік алое. Для цього потрібно видавити сік з листка алое на пошкоджену шкіру. Або намочіть в соку шматочок тканини і прикладіть до хворого місця. Однак перш спробуйте зробити цю процедуру на невеликій ділянці шкіри, аби переконатися, що у Вас немає алергії на цю рослину. Якщо спати на обпеченому тілі боляче, на простирадло можна посипати тальк. Це зведе до мінімуму роздратування і тертя обпаленої шкіри об тканину.

У жодному разі при опіках не можна приймати гарячу ванну. А ось звичайна прохолодна вам допоможе, адже здатна знизити біль і температуру, а значить, полегшить ваш стан. Після ванни обережно висушіть шкіру, промокаючи чистим рушником. Лізти під душ не варто: сильні струмені води можуть заподіяти сильного болю.

Лікарі не рекомендують застосовувати також гель для душу або мило. Якщо ви все-таки хочете помитися, то використовуйте тільки м'які сорти мила.

Не використовуйте також ніяких антисептичних засобів і лосьйонів, щоб не спровокувати інфікування опіку. Не обробляйте опік вершковим або рослинним маслом.

Якщо у Вас з'явилася нудота, блювота, Ви відчуваєте лихоманку, сильний головний біль, а також виявили у себе на шкірі плями багряного кольору, пухирі, які лопаються і утворюють рани, або відчуваєте інтенсивний свербіж, радимо негайно звернутися до лікаря.

Поки опік не зійде, постарайтеся виключити будь-які контакти з сонячними променями. Знову йти на пляж можна тільки через кілька тижнів, тобто після того, як Ваша шкіра повністю загоїться. При цьому обов'язково використовуйте сонцезахисний засіб з фактором захисту не нижче SPF 25-30.

І слід пам'ятати, що наслідки від сонячних опіків не проходять безслідно.

По-перше, під впливом ультрафіолетових променів руйнуються колагенові волокна, що відповідають за пружність шкіри. Це може призвести до раннього старіння шкіри, а значить, до появи передчасних зморшок. По-друге, активне сонце може викликати сонячний дерматит та алергію.

А по-третє, якщо Вас не лякає навіть такий "побічний" ефект, не варто недооцінювати куди більш серйозну небезпеку обгорання. Адже сонячний опік – це серйозне пошкодження шкіри. Періодичні "сонячні передозування" чреваті негативними наслідками у вигляді зниження імунітету та розвитку раку шкіри. Медики попереджають, що з кожним новим опіком ризик захворіти на рак шкіри підвищується в рази.

Тому шкіру необхідно берегти від будь-якого безмірного впливу сонячних променів!

Сторінку підготувала Оксана Урєтій.

ЗАЛІКИ

Нова НФП – нові критерії

Особовий склад Старокостянтинівської авіаційної бригади, що дислокується на Хмельниччині, днями складав нормативи з фізичної підготовки відповідно до вимог нової Тимчасової Настанови з фізичної підготовки у Збройних Силах України. Начальник фізичної підготовки та спорту частини майор Петро Олійник довів до військовослужбовців, що відтепер рівень їхньої фізичної готовності до навчально-бойової діяльності буде оцінюватися за бальною системою, а загальна оцінка – виставлятися в залежності від суми балів, набраних за кожну виконану вправу, передбачену Настановою з урахуванням вікової групи.

– Фізична підготовка – це один із основних предметів бойової підготовки, тому кожен військовослужбовець повинен приділяти їй значну увагу, щоб значно перевищувати пороговий рівень зазначених нормативів, – зазначив, звертаючись до підлеглих, командир бригади полковник Микола Коваленко, якій особисто контролював виконання вправ військовослужбовцями частини.

Ірина Колонтай. м.Старокостянтинів. Фото автора.

МІНІ-ФУТБОЛ

На базі спортивного комплексу "Зірка" Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба завершився чемпіонат Збройних Сил України з міні-футболу. Масштабну спортивну подію вітчизняного війська було відкрито урочистим мітингом, на якому були представлені команди-учасники та суддівська колегія змагань.

Футбольне свято у Харкові

– Ми раді вітати учасників цього спортивного заходу на Харківщині та бажаємо спортсменам показати свої найкращі результати, – зазначив начальник кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту університету підполковник Віталій Кирпенко. – Як головний суддя змагань впевнений, що ми гідно представимо суддівський корпус на цих змаганнях.

Протягом чотирьох днів у запеклих спортивних двобоях виборювали перемогу 8 команд від з'єднань видів Збройних Сил України та 6 команд від вищих військових навчальних закладів.

За результатами чемпіонату переможцями від з'єднань стали команди Військово-Морських Сил, Високомобільних десантних військ та команда 13-го армійського корпусу (м. Рівне). Серед вищих військових навчальних закладів перемогу здобула команда Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

– Командний дух, досвідчені тренери та велике бажання вибороти перемогу, до якої ми впевнено йшли, – все це дозволило нам перемогти досвідчених і сильних суперників, – поділився враженнями гравець команди ХУПС, викладач кафедри фізичного виховання, спеціальної фізичної підготовки і спорту майор Андрій Полтавець.

Олег Плаксій. м.Харків. Фото автора.

З НАГОДИ СВЯТА

До Міжнародного дня миротворців ООН

В 11-й окремій бригаді армійської авіації Сухопутних військ ЗС України, що під Херсоном, відбулося спортивне свято, присвячене Дню миротворця ООН, який відзначається 29 травня. Головним суддею змагань був виконуючий обов'язки командира авіаз'єднання підполковник Мухаммад Буланбаєв. За його словами, для вертолітників це свято має особливе значення.

– Практично кожен другий військовослужбовець нашої частини був у миротворчих місіях, більшість навіть не один раз. Відтак, про важку, а часто й небезпечну працю миротворців знаємо не з чужих слів, а з власного досвіду, – розповів підполковник Мухаммад Буланбаєв.

У програмі спортивних змагань вертолітників був футбол, волейбол, стрільба, настільний теніс, біг на 400 метрів, багатоборство ВСК, підйом гирі 24 кг, арм-спорт. Перемогу у загальнокомандній першості здобула команда управління з'єднання.

Друге місце посіла об'єднана команда першої та другої ескадрильї, а третє виборола команда зв'язку та радіотехнічного забезпечення.

Коментуючи хід змагань, виконуючий обов'язки командира авіаз'єднання підполковник Мухаммад Буланбаєв повідомив, що задоволений його результатами:

– Для нас головне у цих змаганнях було не досягти високих результатів, а ще раз акцентувати увагу, що згуртованість особового складу з'єднання – перше за все, а також дати можливість військовослужбовцям відчути лікоть товариша. Адже для миротворців згуртованість, злагодженість та порозуміння – одні з найважливіших якостей, що допомагають виконувати найскладніші завдання. Під час цих змагань вертолітники знову продемонстрували ці риси.

ФІНАЛ

"Баварія" – переможець Ліги чемпіонів

Мюнхенська "Баварія" виграла німецький фінал Ліги чемпіонів у Лондоні, здолавши на "Вемблі" дортмундську "Боруссію" з рахунком 2:1. Цьогорічний фінал вдався по-справжньому, а гольових моментів можна було розкинути на кілька фіналів. Перші 45 хвилин обидві команди відбігали без голів. У другому таймі уболівальники побачили три м'ячі. До голу "Баварії" обидві команди розпочали обережно, особливо це стосується мюнхенців, які були надто зосереджені на цьому фіналі.

На 59-й хвилині рахунок у грі був відкритий. Після прострілу Роббена з лівого флангу Манджукіч винирнув з-поміж двох гравців "Боруссії" і забив у порожні ворота. Тим не менш, "Боруссії" вдалося швидко відігратися. Через вісім хвилин Данте у своїй штрафній грає прямою ногою в Ройса, і суддя призначає пенальті, яке реалізував влучним ударом у нижній кут воріт Гюндоган.

Після 1:1 до перемоги була ближче все-таки "Баварія". Після удару Мюллера з порожніх воріт м'яч вибив Суботіч, а на 89-й хвилині все зробив Роббен. Рібері у штрафній проштовхнув м'яч Роббену, який пройшов двох захисників і прокотив круглого повз Вайнденфеллера – 2:1.

"Баварія" легко протрималася ще чотири хвилини разом з компенсованими рефері і нарешті виграла фінал після трьох поспіль програних. Зумів стати переможцем Ліги чемпіонів і українець Анатолій Тимощук, хоча на поле і не виходив у фіналі, але святкував трофей на плечах з синьо-жовтим прапором, і вітала його з перемогою канцлер Німеччини Ангела Меркель та Мішель Платіні.

Півзахисник збірної України та мюнхенської "Баварії" Анатолій Тимощук дуже радів перемозі у Лізі чемпіонів, що навіть забрав сітку воріт "Вемблі". Після церемонії нагородження мюнхенці святкували свій тріумф на полі і Тимощук побіг до воріт з ножицями. "Вирізали сітку? Думаю, це нормальна практика. Я побіг туди з ножицями, а хлопці мене підтримали. Взяли собі сітку на сувеніри, я побільше набрав. Роздам на подарунки", – з посмішкою прокоментував Анатолій.

Анатолій Тимощук привезе на Батьківщину Кубок європейських чемпіонів. Вперше трофей Ліги чемпіонів приїздив до нас у 2003 році, коли його вояж влаштував Андрій Шевченко, який виграв турнір у складі італійського "Мілана". Зазначимо, що Тимощук вже показував українцям трофей Кубка УЄФА, який Анатолій виграв у 2008-му з пітерським "Зенітом".

ПОПЕРЕДУ ДЕК

Генеральна репетиція головного іспиту

У Національному університеті оборони України стартувала найгарячіша пора — складання слухачами випускних курсів підсумкових іспитів.

Так, саме іспити за міжзборовий період для офіцерів заочної форми навчання та за навчальний рік для слухачів денної стали своєрідним індикатором фізичної підготовленості і генеральною перевіркою до найголовнішого зрізу — Державного екзамену.

Зовсім не випадково, що іспит з фізичної підготовки виокремлено з-поміж інших дисциплін і поставлено на рівень одного з найосновніших – комплексного підсумкового.

— Кожен офіцер повинен бути зразком для підлеглих і, в першу чергу, у плані фізичної підготовленості, загартованості духу, сили і характеру, — надихаючи учасників іспітів, підкреслив начальник навчально-наукового центру фізичної підготовки та спортивно-оздоровчих технологій Національного університету оборони України полковник Юрій Фіногенов.

Загалом, за п'ять днів складання іспитів нормативи на спритність, витривалість, силу і методику організації фізичної підготовки склали близько шести з половиною сотень слухачів усіх інститутів та центрів університету, які цьогоріч отримають дипломи про закінчення найголовнішого військового навчального закладу держави.

Андрій Агєєв. Фото Олега Терещенка.

ЗАСНОВНИК: МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301- 6071ПР від 17.12.2010 р. Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55- 63- 97

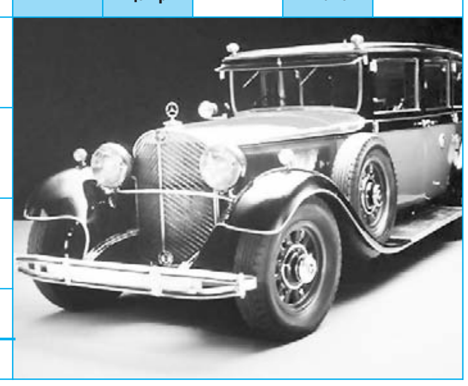
КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067- 587- 02- 96, 0432- 59- 62- 26,
факс: 0432- 59- 60- 48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Ю.Інат.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Тир. 6750 (на місяць) Зам. № 132219.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Використання результату чужої праці; Кріпосний захисний вал; Володар вітрів у давніх греків; Міжнародна організація; Місто в Угорщині; Видатний чеський хокеїст; Вид ручної вогнепальної зброї; Жуйна рогата тварина; Одиничний вектор; Радянський ЗРК; Нота; Ряд лож у театрі; Шахова нічия; Один із богів у єгипетській міфології; Країна Кленового Листя; Старшина роти до 50-их років; Річка в Ірландії; Спортсмен-силовик; Марка вертольота; Промисловий район Німеччини; Молода вівця; Естонський оперний співак; Альбом В.Висоцького; Ріка в Сибіру; Крилата ракета; Поперечні нитки тканини; Спосіб накладання фарб у живописі; Австралійський птах, що сміється; Жіноче ім'я; Лік. заклад для п'яниць в СРСР; Носова частина палуби; Бобова рослина; Ріка в Росії; Мис у Монако; Кастрований півень; Настінний світильник; Штат США; Ріка у Франції; Кареніна; Чоловіче ім'я; Гірська система у Європі; Високі чоботи; Старовинна золота монета; "Вічне місто"; Пивний бренд; Американське віскі; Прадавній українець; Знак оплати поштових зборів; Кіномистецтво; Міжнародний дитячий центр; Намисто з дорогоцінних каменів; Верховна Рада; Конструкторське бюро; Річка, притока Бугу; Щипковий музичний інструмент; Розмінна монета в Лаосі; Звук працюючого серця; Український письменник; Марка літака; Військовий табір у Київській Русі; Радянський воєначальник-ракетник; Великий князь київський; Стан нервового збудження.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 21

СУДОКУ

			8					9
9	5			6			8	1
					9	6		
	7	4	2					
		1		8		2		
					5	8	6	
		6	9					
4	3			1			5	6
2					8			

АВТОДРОМ

Tracker дебютує в Україні!

Днями в Києві відбулася презентація нового компактного кросовера Chevrolet Tracker, офіційні продажі якого стартували 29 травня. Tracker є перелицьованою версією Opel Mokka, про який "Крила України" вже розповідали. Під назвою Trax автомобіль продається на ринках Америки.

Довжина кузова складає 4,25 метра, що красномовно свідчить про те, що Tracker, передусім, автівка для міста. Багажний відсік об'ємом 355 літрів можна легко трансформувати, склавши задні сидіння, збільшивши таким чином корисний об'єм для вантажу до 1370 літрів. За необхідності можна скласти й сидіння переднього пасажира, і тоді до салону може поміститися, наприклад, холодильник стандартного розміру.

Базова силова установка Tracker – 1,4-літровий бензиновий двигун з турбонаддувом, системою Start/Stop, потужністю 140 к.с. Також до лінійки двигунів входить 1,8-літровий "атмосфернк", що агрегатуватиметься із шестиступінчастою МКПП. Він продукуватиме таку ж потужність, але з дещо меншим обертальним моментом. 1, 4-літровий двигун споживає всього 6,4 л/100 км у змішаному циклі. Максимальна швидкість становить 195 км за годину. Динаміка авто із таким двигуном складатиме менше 10 секунд до "сотні". У базі повного приводу, звичайно, не буде, втім, він буде доступним для усіх двигунів, включаючи ті, що агрегатуватимуться "автоматом".

Серед систем безпеки – система стабілізації, що включає в себе систему допомоги при старті на підйомі, протибуксовочна система та традиційний ABS з функцією розподілу гальмових зусиль. На авто може бути встановлена мультимедійна система Mylink із 7-дюймовим сенсорним екраном. З його допомогою можна не лише слухати музику, а й підключати смартфон, виводити зображення з камери заднього огляду та багато чого іншого. Базова ціна автомобіля – майже сто дев'яносто тисяч гривень, а найдорожча комплектація обійдеться покупцеві у 239.900 грн.

Сергій Клименко.
"Крила України".

ЦІКАВО

15 цікавих фактів про країни світу

1. Країна з найменшою кількістю лісу – Гаїті. Ліси в Гаїті практично повністю вирубані. Це помітно навіть на знімках з супутника: Ви можете визначити, де Гаїті межує з Домініканською Республікою, в якій ліси все ще ростуть.

2. Найбільш освічена країна світу – Канада. 50% населення цієї країни мають освіту не нижче середньої спеціальної. За Канадою слідує Ізраїль (45%) і Японія – 44%.

3. Країна, яка з найбільшою ймовірністю скоро опиниться під водою, – Мальдіви. Жителі Мальдівських островів мають серйозні причини побоюватися затоплення: через глобальне потепління острова щороку все більше занурюються під воду.

4. Країна, що охоплює максимальну кількість часових поясів, – Франція. Якщо врахувати всі території Франції, включаючи заморські, виявиться, що ця країна розташовується на 12 часових поясах. США займає 11 поясів, Росія – 9.

5. Єдина в світі країна з дорогами з коралів – Гуам. У Гуамі немає природного піску, тому там роблять асфальт, використовуючи корали і нафту.

6. Країна з найбільшою кількістю озер – Канада. 60% всіх озер світу знаходяться на території Канади: більш 3000000 озер, що займають 9% канадських земель.

7. Найпосушливіша країна – Лівія. 99% Лівії покрито пустелею, в деяких регіонах дощів не буває десятиліттями.

8. Країна-найбільший виробник опіуму – Афганістан. Тут виробляється неймовірних 95% від усього опіуму в світі.

9. Країна-найбільший виробник кисню в світі – Росія. У Сибіру росте приблизно 25% світових лісів, які охоплюють площу більшу, ніж континентальна частина США, що робить Росію найпотужнішим у світі переробником вуглекислого газу в найцінніший кисень.

10. Країна з найбільшим числом людей за гратами – США. Коли справа доходить до того, щоб запроторити когось до в'язниці, цій країні немає рівних. У США проживає 5% від усього населення Землі, 25% від загальної кількості запроторених у світі сидять у в'язницях саме тут – 2,2 млн осіб. Друге місце займає Росія – країна з найнижчим відсотком виправдовувальних вироків в цивілізованому світі – 1,5 млн. На третьому місці – Китай, 870 тис.

11. Найбільш НЕ-мирна країна в світі – Сомалі. Згідно із глобальним індексом миролюбності Сомалі обігнала Ірак і стала найвойовничішою країною в світі, що постійно нападає на сусідні країни. Сомалійці знаходяться як у стані постійної війни, так і в стані безперервної революції. Все це пов'язано з тим, що Сомалі – найбідніша країна, в якій населенню не вистачає навіть їжі.

12. Країна з найтовстішими громадянами – Науру. 95% населення цієї маленької острівної держави має надлишкову вагу. Причина? Нічого особливого, вони просто занадто багато їдять і мало рухаються.

13. Найбільше у світі місто-держава – Сінгапур.

14. Країна з найбільшою кількістю мов – Папуа-Нова Гвінея. Хоча англійська мова офіційна в цій країні, насправді це формальність: на англійській тут говорить не більше 2% населення. Жителі Папуа-Нової Гвінеї використовують більше 820 різних мов, що становить 12% мов світу.

15. Країна з найбільшою кількістю овець на душу населення – Фолклендські острови (Великобританія). Тут проживає 3000 людей та 500 000 овець. Не дивно, що експорт вовни приносить основний прибуток островам.

Підготував
Олександр Олехнович.